

Kurskod: SKOK11 & SKDK11
Termin: Vårterminen 2019
Handledare: Asta Cepaite Nilsson
Examinator: Ilkin Mehrabov

Den unga akademikern och politiken

En kvalitativ studie om unga väljares politiska engagemang

OSCAR BEDMAN & MAX ENGSTRÖM

Lunds universitet
Institutionen för strategisk kommunikation
Examensarbete för kandidatexamen

Vi ber om att få tacka

Vår handledare Asta Cepaite Nilsson, dina varma ord och ditt engagemang har varit ovärderligt i regn och solsken.

Personerna som har tagit sin tid och ställt upp på intervjuer, ni vet vilka ni är!

Inte minst vill vi tacka varandra för ett gott samarbete i det motstånd som uppenbarat sig längst vägen.

Arbetet har utförts till lika delar av båda författarna.

Abstract

This paper aims to examine what motivates political engagement for a young university student. The paper has been guided by Esser & de Vreese's definition of political engagement. Furthermore, we sought to complement the current knowledge in relation to young voters regarding what motivates them and how the political communication and digitalization matters in the process. Three research areas have been selected to understand the behavior of young voters: *turnout*, *personalization of politics* and *grassroots organizations*. Qualitative interviews with a hermeneutic-phenomenological approach were conducted, with the individual's view of reality in focus. The analysis indicates that the digitalization has confused and created misbelief regarding politics for some of the respondents. The sheer amount of information has resulted in some individuals make selective choices based upon a vast array of subconscious psychological mechanisms. This has resulted in an unilateral source of information for the respondents, a phenomenon that politicians and media is aware of and may take advantage off. The digitalization has blurred the lines between what politicians publish online as individuals and professionals. The subconscious psychological mechanisms are, in this study, accounted for but not elaborated extensively. Additionally the study shows that lower levels of political engagement can be rather be manifested through higher levels of social engagement instead, where the line that constitutes a social- respectively political engagement is therefore blurred.

Sammanfattning

Denna studie syfte är att undersöka vad som bedriver ett politiskt engagemang hos en ung akademiker. Studien har utgått från Esser & de Vreeses definition av politiskt engagemang. Studien avser att öka kunskapen för hur den unga väljaren uppfattar sin politiska omgivning och vad som motiverar ett politiskt engagemang samt hur den politiska kommunikationen och digitaliseringen har betydelse i denna process. Tre forskningsområden: *valdeltagande*, *personifiering av politik* och *gräsrotsorganisationer* har valts ut för att förstå och kartlägga beteendet. Detta har genomförts med kvalitativa intervjuer med en hermeneutisk-fenomenologisk ansats där individens syn på verklighet satts i fokus. Vad som framgår i analysen är att digitaliseringen skapat ett informationsutbud lett till förvirring och således missförtroende för politiken hos vissa intervjupersoner. Utbudet har också resulterat i att individer gör selektiva urval som grundar sig i undermedvetna psykologiska mekanismer, vilket gjort att intaget av information kan bli för ensidig hos intervjupersonerna, något forskningen visar att politiker och media är medvetna om och utnyttjar. Gränslandet mellan det privata och offentliga i relation till politikern har suddats ut i och med digitaliseringen, och i dessa miljöer kan politiker verka för att vinna fördelar. De psykologiska mekanismer tas i beaktning i denna studie men är ingenting som fördjupas ytterligare. Studien visar även att lågt politiskt engagemang kan uttryckas i ett högt socialt engagemang istället, varpå gränsen för vad som utgör ett socialt- respektive politiskt engagemang blir diffust.

Keywords: *political communication, political engagement, personalization of politics, turnout, young voters, grassroots organization*

Antal tecken: 101 212 (inkl. blanksteg)

Innehållsförteckning

1. Introduktion.....	1
1.1 Problemformulering	1
1.2 Syfte & forskningsfrågor.....	3
1.3 Avgränsning.....	4
2. Tidigare forskning och vår utgångspunkt	5
2.1 Vad är politiskt engagemang?.....	5
2.2 Den digitala politiken	6
2.3 Den unga väljarens politiska engagemang	6
3. Teoretiskt ramverk.....	8
3.1 Valdeltagande	8
3.2 Personifiering av politik	9
3.2.1 Personifiering av politik i Europaparlamentsvalen.....	10
3.2.2 Skillnader på personifiering mellan Sverige och EU	11
3.3 Gräsrotsorganisationer och socialt engagemang.....	12
4. Metod.....	15
4.1 Vår utgångspunkt	15
4.1.1 Vetenskaplig och filosofisk utgångspunkt.....	16
4.2 Kvalitativa intervjuer.....	17
4.3 Urval.....	18
4.4 Intervjumetodens process	19
4.4.1 Sortera	19
4.4.2 Reducera	19
4.4.3 Argumentera	20
4.5 Validitet, reliabilitet och etik	20
4.5.1 Etik	21
4.6 Metodologisk reflektion	22
4.7 Segmentering av intervjupersonerna utifrån politiskt engagemang.....	23

5. Analys	25
5.1 Valdeltagande	25
5.1.1 Lågt politiskt engagemang	25
5.1.2 Intermediärt politiskt engagemang.....	27
5.1.3 Högt politiskt engagemang.....	29
5.2 Personifiering av politik	30
5.2.1 En ideal politiker.....	30
5.2.2 Personifiering i ett particentrerat system efter inrikesvalet 2018	31
5.2.3 Bubblan	33
5.3 Gräsrotsorganisationer.....	35
5.3.1 Lågt politiskt engagemang	35
5.3.2 Intermediärt politiskt engagemang.....	38
5.3.3 Högt politiskt engagemang.....	40
6. Diskussion.....	43
6.1 Vidare forskning	45
7. Referenslista	47
8. Bilagor	54
8.1 Tabell 1, segmentering av intervjupersonerna till analysen	54
8.2 Intervjuguide till de semi-strukturerade intervjuerna.....	54

1. Introduktion

Studien grundar sig i strategisk kommunikation inom fältet politiskt kommunikation. Specifikt studeras unga akademikers valdeltagande. Studien har som syfte att ge en ökad förståelse till de bakomliggande faktorer i hur denna väljargrupp resonerar när de går och röstar. Genom studien belyses forskningsområdena valdeltagande, personifiering av politik och gräsrotsorganisationers påverkan på väljargruppen.

1.1 Problemformulering

Generellt över Europa ser vi en negativ trend i valdeltagandet för EU-parlamentet från de senaste valen, valdeltagandet har sjunkit med 12 procentenheter mellan 1994 och senaste valet 2014 (Europaparlamentet, 2014). Med hänsyn till det inflytande som EU har över medlemsländernas övergripande politik (Riksdagen, 2019) uppmärksammar vi det låga valdeltagandet och väcker frågor till varför det är så. Speciellt uppmärksammar vi det ständigt låga deltagandet bland unga väljare, och vad som eventuellt driver denna grupp att ha lågt deltagande. Sveriges engagemang i inför Europaparlamentsvalet 2019 spås bli det historiskt högsta (Europaportalen, 2019). Detta samtidigt som övriga länder i Europa uppvisar ett generellt sjunkande deltagande (Europaparlamentet, 2014).

Frankrikes president Emmanuel Macron gick den 4:e mars 2019 ut i ett tal och uppmuntrade hela EU att gå till val för att stärka upp och värna om globala samarbeten som kommer bli nödvändiga inför framtiden, och att alla borde utnyttja sin demokratiska rätt och frihet att välja sina egna ledare (Dagens Nyheter, 2019). Men för att ett val ska vara demokratiskt betydelsefull så krävs det engagerade och mobiliserade valrörelser (Strömbäck & Nord 2013). På uppdrag av Ekot och SVT gjorde Novus en opinionsmätning under mars månad som visade att 59 procent av väljarna inte kände att de hade tillräckligt med information från partierna för att rösta inför EU-valet. Just i Sverige kan detta bero på att den långa regeringsbildningsprocessen gjort att valrörelsen inte riktigt kommit igång ännu. Sverige tenderar till att inte rapportera mycket om

EU och EU-valet, vilket kan vara en orsak till det låga engagemanget och brist på information om valet. Detta är icke desto mindre oroväckande ur ett demokratiskt perspektiv, menar Torbjörn Sjöström VD på Novus (Sveriges Radio, 2019). Strömbäck och Nord (2013) menar att den främsta anledningen till varför valdeltagandet är mycket lägre i EU-valen i jämförelse med inrikesvalen i Sverige beror på det övergripande engagemanget. Media behöver förhålla sig och publicera det som deras läsare vill ta del av och konsumerar, och det är oftast politikerna som förser media med vad de ska skriva om. EU är en komplex organisation där förhandlingar och förändringsprocesser tar lång tid, EU känns avlägset och människor har dålig koll på EU och deras arbete. Resultatet av denna bristande kunskap om EU blir att många svenska väljare inte röstar (Strömbäck & Nord, 2013), trots detta förväntas Sverige ha ett rekordhøgt antal röster inför EU-valet 2019 (Europaportalen, 2019).

Strömbäck och Nord (2013) konstaterar att det politiska landskapet och medielandskapet har haft en genomgripande förändring det senaste åren och påverkat hur politiker kommunicerar med deras väljare och hur medier rapporterar om nyheter. Internet har bidragit till ett bredare utbud och tillgänglighet av samhällsinformation och rapportering av politik. Människorna har idag mer frihet att i större utsträckning välja vilka nyheter de vill konsumera ett resultat av detta är att väljare har lägre partiidentifikation än förr och det råder större rörlighet mellan partierna idag. Detta har förändrat hur politiska partier och politiker agerar i den nya digitala miljön. Medierna har makt över dagordningen och vad för information som ska presenteras, men är som sagt beroende av vad politikerna ger för information och vad konsumenterna gillar att konsumera. Den digitala miljön har möjliggjort interaktion och delaktighet mellan politiska aktörer och deras väljare, samt väljare sinsemellan, vilket påverkat medielogiken (Strömbäck & Nord, 2013). Dimnitrova et al. (2011) märkte i deras undersökningar att svenska väljare inte lär sig ny kunskap genom att använda digital media, men att de däremot tenderar att delta mer i politiska sammanhang efter att ha konsumerat politisk information digitalt. Författarna konstaterar dock att det är svårt att avgöra att dessa mätningar ger en helt korrekt avspeglning av verkligheten, eftersom olika plattformar lever under olika logiker av media. Presentationen av politisk information, och hur man kan delta i den, varierar kraftigt mellan dessa olika forum. Men en sak är författarna säkra på: ökad konsumtion av digital media ledde till ett ökat politiskt deltagande både på och utanför internet (Dimnitrova et al., 2011). Vad Strömbäck & Nord (2013) upptäckte i deras undersökningar var att effekten av de politiska partiernas kampanjer hade en stor inverkan på unga tätt inpå valet 2010, ett val där den digitala politiska arenan spelade en inflytelserik roll (Strömbäck & Nord, 2013).

Anledningarna till varför unga väljare röstar eller inte röstar, är intresserade av politik eller engagerar sig politiskt är mångbottnade, det kan bero på faktorer på mikronivå hos individen och makronivå som samhälle. I Europa kan det exempelvis grunda sig i socioekonomiska faktorer; högre utbildningsnivå och god ekonomi leder till högt valdeltagande. Om unga, fattiga och lågutbildade inte röstar kan det bli svårt för politikerna att motivera en ekonomisk satsning på denna grupp (Seeber & Steinbrecher, 2011). Det kan också bero på hur olika generationer ser på politiken. Bara för att valdeltagandet är lågt kan engagemanget ta sig uttryck på andra sätt. Det gäller att konceptualisera politiken och sätta det i en större kontext för att förklara resultaten (Phelps, 2004). Som vi nämnt tidigare har internet har bidragit till en helt annan informationstillförsel av politisk kommunikation, som unga personer tillbringar mycket tid på och hämtar en väsentlig del av deras information ifrån. År 2009 trodde Mossberger att ungas ökade aktivitet på internet skulle leda till ett större intresse för politik och det i sin tur skulle leda till mer politisk aktivitet i framtiden (Mossberger, 2009), en utveckling som inte gått som Mossberger förutspådde. I princip alla (98 %) har en internetuppkoppling i hemmet och 90 % av alla invånare i Sverige äger en Smartphone. Siffrorna på internetanvändning och sociala medier visar också att yngre personer är de som konsumerar internet i störst utsträckning och mest frekvent (SOI, 2018). Dagens forskning menar att unga hämtar sin politiska information online och bygger sina åsikter och värderingar där. Internet är en digital social plattform med sociala medier och forum där unga oftast vistas, diskuterar, läser och lär sig (Readshaw, 2017).

1.2 Syfte & forskningsfrågor

Syftet med denna uppsats är att studera vad som får den unga akademiska väljaren i Sverige att delta i val och vad som inverkar på det politiska engagemanget¹. Studien använder sig utav tre utvalda forskningsområden (se 3.0 Teoretisk översikt) i ett försök att kontextualisera de unga väljarnas beteende och motivation till dennes politiska engagemang. Den tidigare forskningen om de unga väljarnas politiska engagemang har präglats av kvantitativa studier. Dessa har

¹ Politiskt engagemang är ett paraplybegrepp för både intresset, motivationen och delaktigheten som visar sig i: deltagande i- och stöttande av politisk(a) organisation(er), kontakt- eller nätverkande med politiska aktörer och, viktigast, valdeltagande. (Esser & de Vreese, 2007). Se: 2.1 Vad är politiskt engagemang?

identifierat olika forskningsområden som haft inverkan på de unga väljarnas politiska engagemang och syn på politik. Dessa är: valdeltagande, personifiering av politik och gräsrotsorganisationer. Förhoppningen är att de tidigare kvantitativa studierna på området kan fördjupas och förklaras ytterligare genom en kvalitativ studie och slutligen bidra till att hålla diskussionen om de unga väljarnas politiska situation och engagemang aktiv. Således är studiens frågeställningar:

- På vilket sätt inverkar de tre identifierade forskningsområdena på de unga akademikers politiska engagemang?
- Hur kan ett lågt politiskt engagemang visa på en högre grad av socialt engagemang?

1.3 Avgränsning

De avgränsningar som krävs i denna studie gör att vi går miste om en större helhet som hade kunnat uppnås med mer tid och resurser än vad vi i dagsläget har. Som en första avgränsning har vi valt ut tre stycken forskningsområden: valdeltagande, personifiering av politik, socialt engagemang och gräsrotsorganisationer. Detta urval motiveras då vi tror just dessa kan ge en fördjupad förklaring till deras politiska engagemang. Som en andra avgränsning intervjuar vi unga akademiker i Skåne, med syftet att det ska ge oss tillräckligt underlag för att kunna tillföra en ytterligare en kunskapsdimension till dessa tre forskningsområden. I och med det bortser vi ifrån övriga väljargrupper i studien. Som en tredje avgränsning har vi valt att aktualisera studien till Europaparlamentsvalet 2019 i relation till de svenska inrikesvalen för att förstå intervjupersonernas politiska engagemang bättre. Som en fjärde avgränsning fördjupar vi oss i väljargruppen och bortser från både medierna eller de politiska aktörerna.

Studien kontextualiseras i områdena digitalisering och politiskt engagemang. För att fullständigt förstå och förklara de faktorerna som påverkar valdeltagande och politiskt engagemang på ett objektiva sätt krävs ett holistiskt synsätt. Vi är medvetna om att t.ex. valdeltagande påverkas av diverse olika faktorer och kan se annorlunda ut på lokal, kommunal, nationell och internationell nivå.

2. Tidigare forskning och vår utgångspunkt

2.1 Vad är politiskt engagemang?

Politiskt engagemang skapas, består och upprätthålls av politisk kommunikation, och politisk kommunikation är i sin tur en imperativ beståndsdel utav en demokrati. Politik handlar om delaktighet och representation - som båda är beroende av kommunikation (Maier, Strömbäck & Lee Kaid, 2011). För att väljarna ska känna sig väl representerade och delaktiga krävs således ett samspel mellan dem, politikerna och medierna. Valen i sig genererar medialt utrymme, det mediala utrymmet genererar i sin tur samhällsdebatt och folkopinion, varpå politikern påverkas igen (Van Der Brug & de Vreese, 2016). De tre största aktörerna som observeras i samband med ett val, inom fältet politisk kommunikation, är (1) väljarkåren (2) massmedia (inkl. digitala medier) och (3) politiska aktörer (Maier, Strömbäck & Lee Kaid, 2011). Väljargruppen är den som studien intresserar sig för.

Politiskt engagemang är ett paraplybegrepp för det som forskningen behandlar som begreppen politiskt intresse, politisk motivation och politisk delaktighet (se exv. Pitti, 2018; Dimnitrova et al., 2011; Esser & de Vreese, 2007; Winiarska-Brodowska, 2015). Esser & de Vreese (2007) menar att politiskt engagemang kan ta uttryck i olika former: deltagande i- och stöttande av politisk(a) organisation(er), kontakt- eller nätverkande med politiska aktörer och slutligen valdeltagande. Just valdeltagande är en huvudsaklig komponent när det kommer till politiskt engagemang, som är grundläggande i ett demokratiskt samhälle (Esser & de Vreese, 2007; International Institute for Democracy and Electoral Assistance, 2016).

2.2 Den digitala politiken

Altheide (2004) menar att vi går mot en simplificering av politiska händelser, där visuella stimuli och rädsla för det okända ofta styr mediernas tonalitet och innehåll - vilket i förlängningen påverkar politikerna och de politiska frågorna på agendan. Detta förändrar den politiska kommunikationen och i sin tur det politiska engagemanget, och det är de tre aktörerna inom politisk kommunikation - väljarna, massmedierna och politikerna - som tillsammans driver denna förändring. Även det faktum att de s.k. traditionella medierna tvingas anpassa sig till de (nya) digitala medierna accelererar förändringen (Chadwick, 2017).

Vidare menar Dimnitrova et al. (2011) att yngre personer uppvisar lägre nivåer av politiskt engagemang samtidigt som de rör sig betydligt mer frekvent i politiska miljöer på digitala medier. Lägre nivåer av politiskt engagemang kompenseras istället av högre aktivitet i politiska miljöer, vilket rimligtvis bör jämnas ut i slutändan (ibid., 2011). Nämnvärt är att dessa digitala miljöer präglas av ett stort utbud som ständigt uppdateras. I förlängningen leder det till att individen har så mycket information att det blir överväldigande. Det uppstår ett informationsöverflöd där den unga väljaren selektivt väljer det som engagerar och intresserar hen (Yang, Chen & Hong, 2003).

Det är inte bara medierna och väljarna som har förflyttat sig till sociala- och digitala medier, även politiker och politiska organisationer är sedermera aktiva på dessa plattformar. Att politiker kan röra sig på digitala medier har öppnat upp möjligheterna att samtala och interagera med väljarna. En av många anledningar till att göra det är för att stärka ens position som politiker (Gschwend & Zittel, 2015).

2.3 Den unga väljarens politiska engagemang

Dagens studier påvisar att internet är ungas främsta informationskälla för att erhålla sitt politiska engagemang. Anledningen är att på onlinesidor, forum och sociala medier tenderar att ge en mer diversifierad bild av de politiska samtalen och att online-sidor fungerar som en digital

social plattform där unga hämtar sina åsikter, attityder och politiska engagemang (Readshaw, 2017).

Unga väljare, i kontrast mot andra väljargrupper, verkar uppvisa sitt politiska engagemang under mer temporära och flytande former: där individen är som mest engagerad inom ett visst politiskt område eller en politisk fråga som tilltalar individen i fråga i denna stund (se exv. Pitti, 2018; Norris, 2003; Eliasoph & Lichterman, 2014; Sloam, 2016). Detta har förklarats med att unga väljare ofta har generellt sett lägre tilltro till politiska institutioner och politiker, och väljer att manifesteras sitt politiska engagemang på andra sätt istället (Dimnitrova et al., 2011; Pitti, 2018). Författarna Loader, Vromen & Xenos (2014) beskriver de unga väljarnas relation till politiska institutioner på detta sätt:

“Young citizens may as a consequence be finding new ways to voice their opinions and garnering new agents of representativeness [...] to envision their views.” (Loader, Vromen & Xenos, 2014, s. 145)

3. Teoretiskt ramverk

I denna del förklaras de forskningsområden som den här studien valt att fördjupa sig i. Forskningsfälten som följer är Valdeltagande, Personifiering av politik samt Gräsrotsorganisationer. Nedan följer en redovisning över forskningsfälten tillika studiens teoretiska referensram för att undersöka hur de lämpar sig till den unga akademiska väljaren.

3.1 Valdeltagande

Valdeltagande i sig är den viktigaste komponenten för att mäta politiskt aktivitet (Steinbrecher & Rattinger, 2012; Esser & de Vreese, 2007; International Institute for Democratic and Electoral Assistance, 2016). Ett högre valdeltagande är ofta ett mått på ökat politiskt engagemang hos medborgarna, medan ett lägre valdeltagande ofta indikerar på politiskt motstånd (Esser & de Vreese, 2007). Steinbrecher & Rattinger (2012) menar att europaparlamentariker ofta anser att ett lågt valdeltagande tyder på väljarnas missnöje med EU, och att ett högre valdeltagande indikerar på en viss belåtenhet med EU. Den mellanstatliga organisationen IDEA instämmer, och hävdar att ett lägre deltagande är indikativt för väljarnas apati mot och misstro till politiska processer (International Institute for Democratic and Electoral Assistance, 2016).

Som nämnt tidigare har det totala valdeltagandet minskat i Europaparlamentsvalen sedan mätningarna började 1979 (Europaparlamentet 2014). Huruvida det lägre valdeltagandet kan kopplas till Steinbrecher & Rattingers (2012) idé om att väljarna är missnöjda med EU, eller om det beror på väljarnas misstro till politiken (Hobolt & Tilley, 2014; International Institute for Democratic and Electoral Assistance, 2016) vet vi inte. Det kan även föreligga andra anledningar till varför valdeltagandet är sjunkande. Att generalisera ett lågt valdeltagande för hela EU innebär samtidigt att samtliga medlemsländer klumpas in, vilket är problematiskt. Steinbrecher & Rattinger (2012) har i sin undersökning identifierat fyra speciellt viktiga faktorer som skiljer EU-medlemsländer åt, och vad dessa skillnader innebär för valdeltagandet.

Faktorerna som påverkar valdeltagandet positivt är: om landet sedan tidigare är kommunistisk, om landets demokrati är starkt förankrat, om landet är starkt polariserat på en traditionell vänster-höger-skala och slutligen inrikespartiernas förmåga att knyta starka band till sina väljare (Steinbrecher & Rattinger, 2012). De fyra faktorerna pekar egentligen åt hållet som IDEA (2016) nämnt och som påpekats ovan: högt valdeltagande är ofta ett tecken på en välmående demokrati. Å andra sidan är ju ett lägre valdeltagande det motsatta - där exempelvis korruption, lägre mångfald i valmöjligheter och partiernas låga trovärdighet direkt påverkar valdeltagandet (International Institute for Democratic and Electoral Assistance, 2016; Steinbrecher & Rattinger, 2012; se även: Esser & de Vreese, 2007; Hobolt & Tilley, 2014).

Det verkar som att ett högt respektive lågt valdeltagande grundar sig ofta i det politiska läget som ett lands väljare befinner sig i, men det finns en väljargrupp som sticker ut från de övriga. Historiskt och internationellt sett är unga väljare nästan alltid underrepresenterade i valdeltagandet oavsett land (se: Esser & de Vreese, 2007; Phelps, 2004; SCB, 2015; SCB, 2015; Seeber & de Vreese, 2017; International Institute for Democratic and Electoral Assistance, 2016).

3.2 Personifiering av politik

Personifiering av politik är en process där ljuset skiftar *från* partiet/institutionerna *till* den politiska kandidaten, för att skapa en mer personlig relation till väljarna (Gattermann & de Vreese 2017; Enli & Skogerbø, 2013). Digitaliseringen har medfört att politiker rör sig på dessa plattformar för att nyttja fördelarna som finns där (Gschwend & Zittel, 2015). På de populära sociala medie-kanaler återfinns nästintill alla politiker och politiska partier, vilket har väckt idéer om att personifiering av politik är ett slags uttryck för en större medialisering av politiken som präglar delar av västvärlden (Strömbäck, 2008).

Begreppet personifiering av politik är ett sätt för väljarna att bli mer engagerade. Detta då politikerna försöker knyta närmare och personlig(are) kontakt med väljarna, som Gattermann & de Vreese (2017) menar ofta sätts i baksätet i politiska sammanhang. Detta görs i media samt via digitala medier, således handlar detta sätt om synlighet och tillgänglighet för väljarna. Till sist spår författarna (ibid., 2017) att personifiering kommer bli ännu viktigare i framtiden, då

det tycks vara ett sätt att aktivera och påverka väljarna på. Diskussioner om vad som faktiskt påverkar en väljare att rösta på en viss politiker har utmynnat i en uppsjö av olika svar. Brettschneider & Gabriel (2002) menar att sociala faktorer som partiidentitet (partitillhörighet) och psykologiska faktorer som hur väl politikern lyckas ”charma” väljaren med sin personlighet är av stor vikt. Vidare verkar det som att framställandet av politikern som ”vanligt folk” leder till ökad popularitet hos medborgarna, som eventuellt kan mynna ut i ökat antal röster, som verkar visa att personifiering kan bidra till att väljarna får en starkare relation till politikern i fråga (Brettschneider & Gabriel, 2002). Takens et al. (2015) har även visat att personifierat material till väljare som är positivt inställda till en politiker leder till större benägenhet att rösta på denne.

Cialdinis (2000) forskning om likhet och sympati visar att attraktiva och omtyckta politiker är mer benägna att få röster än en politiker som inte är det. Dessa psykologiska mekanismer är någonting som påverkar individen undermedvetet när de väljer politiker. Andra attribut som spelar roll i teorin om sympati är: ärlighet, intelligens, talang och vänlighet. I en politisk kontext blir även ledarskapsförmåga speciellt viktigt (Takens et al., 2015; Brettschneider & Gabriel, 2002). Vidare tenderar vi människor att tycka om andra människor som liknar oss själva, och vi söker bekräftelse av andra människor vi vill efterlikna. Det kan handla om att ha lika värderingar som andra personer, liknande typ av klädsel, livsstil (Cialdini, 2000) eller partitillhörighet.

3.2.1 Personifiering av politik i Europaparlamentsvalen

Personifiering av politik blir av relativt stor vikt i Europaparlamentsvalen, där medieexponeringen är generellt sett låg och där exponeringen av EU-politiker är ännu lägre (Boomgaarden & de Vreese, 2016). Detta i kombination med det som Gattermann & de Vreese (2017) påpekar, att EU:s komplexitet är en bidragande faktor till att väljarna känner sig fränkopplade och vidare känner mindre makt i samband med val. Ett försök att personifiera politikerna gjordes i Europaparlamentsvalet 2014. *Spitzenkandidaten* blev ett nytt etablerat begrepp, som direkt översatt från tyskan betyder ”toppkandidat” (Europaparlamentet, 2015), med bl.a. Jean-Claude Juncker, som visade sig vara ett framgångsrikt koncept (Gattermann & de Vreese, 2017).

Politiker har på senare tid förstått sociala mediers förmåga att påverka och för att sprida sin politik. Ett huvudsakligt dilemma med detta är att det som diskuteras i sociala medier inte alltid ger en korrekt avspeglning av diskussionerna som politikerna för bakom stängda dörrar vilket kan resultera i att väljarna får en skev bild av förhandlingarna som förs (Hall, Tinati & Jennings, 2018), varpå sociala medier potentiellt kan utnyttjas. Hobolt, Schmitt & Popa (2014) menar att det var eftersträvansvärda synligheten i media som var direkt avgörande för spitzekandidatens framgång. Förutom live-sända debatter i traditionella medier som startade en dryg månad innan valdagen kompletterades med en större online-aktivitet från spitzekandidaterna (Hobolt, Schmitt & Popa, 2014).

Personifiering av politik sker, som tidigare etablerat, via mediaexponering. Att traditionella medier i Europaparlamentsvalet 2014 ko-ordinerades med online-aktiviteter påvisar digitaliseringens effekter, inte minst på politiken som stort men även på väljarnivå. Kombinationen av dels traditionella medier och digitala medier och spitzekandidaten gav stor räckvidd (Hobolt, Schmitt & Popa, 2014), som i sin tur påverkade hur väl väljarna kände igen kandidaterna till Europaparlamentsvalet, och som författarna menade ledde till större benägenhet för väljarna att delta i valet (ibid., 2014).

3.2.2 Skillnader på personifiering mellan Sverige och EU

Vad eller *vem* som personifieras i respektive val skiljer sig åt. Skillnaden är något som Enli & Skogerbo (2013) benämner som antingen ett ”party-centered political system” (particentrerat system) eller ett ”candidate-centered political system” (kandidatcentrerat system). Sverige faller under ramen för ett particentrerat system, där det politiska partiet ofta ansvarar för den politiska kommunikationen och valkampanjerna, vilket gör behovet av att personifiera *en* politiker naturligt mindre (ibid., 2013). EU, å andra sidan, befinner sig någonstans mittemellan systemen genom att väljarna röstar primärt in nationella politiker som representerar landet från en större partigrupp i Europaparlamentet (Europaparlamentet, 2019). Gattermann & de Vreese (2017) menar att väljarna vanligen upplever maktlöshet till sina nationella politiker på grund av det extra avståndet till Europaparlamentets partigrupp (se även: Hobolt & Tilley, 2014). Behovet av att synliggöra de politiska kandidaterna blir därför större i Europaparlamentsvalen än i inrikesvalen.

3.3 Gräsrotsorganisationer och socialt engagemang

Forskningsområdet är något problematiskt då det ligger mycket nära vad som i folkmun kallas för en social rörelse. Det finns en skillnad mellan vad som utgör en gräsrotsorganisation och en social rörelse - skillnaden är att en gräsrotsorganisation har sin utgångspunkt i ekonomiska och politiska frågor (Hernandez, 2018; Lozano, 2015) medan en social rörelse snarare inkluderar fler utgångspunkter (Zald & Ash, 1966). En gräsrotsorganisation är en komplex och politisk organisering av människor som fastställer sina mål baserat på en social rörelse (Lee, Rasmus & Vaccaro, 2018: från McCarthy & Zald, 1977). Vidare så är en social rörelse ändamålsenlig och kollektivt betonad, och slutmålet är att förändra individer, samhällsinstitutioner och strukturer (Zald & Ash, 1966). Det kan ta sig i uttryck på ett visst politiskt område² eller inom en viss politisk fråga³. En gräsrotsorganisation är alltid en social rörelse och ovannämnd litteratur på ämnet sätter mer ofta än sällan likhetstecken mellan dem, vilket uppsatsen även kommer att göra. Gräsrotsorganisationerna finns även i olika skalor: subnationella, nationella, regionala och globala. Utvecklingen mot en global skala är möjliggjord mycket tack vare digitaliseringen (Hernandez, 2018).

Författarna Loader, Vromen & Xenos (2014) menar att ungas politiska intresse, eller intresse för politiska frågor, kan manifesteras sig i dessa gräsrotsorganisationer. Manifestationen förstärks genom den starka kopplingen organisationens medlemmar har till sociala medier - unga personers politiska engagemang ger sig ofta uttryck i en digitaliserad kontext. Den digitaliserade kontexten som gräsrotsorganisationerna befinner sig i är också, som tidigare nämnt, det som möjliggör för organisationen att existera lokalt såväl som globalt.

Gräsrotsorganisationerna ersätter på flera sätt politiska partier, vilket lockar unga väljare som är skeptiska till politiker och politiska institutioner (Loader, Vromen & Xenos 2014). På liknande sätt verkar det sociala engagemanget dessutom ersätta politiskt engagemang i viss mån. Det i sin tur påverkar antalet röster som de politiska partierna får, som i förlängningen också kan förklara varför unga väljare nästan universellt är underrepresenterade i valdeltagande

² Till exempel Svenska Röda Korset, gräsrotsorganisation, som vill "bidra till positiv samhällsutveckling" (Effektrapport, 2016, s. 27).

³ Till exempel "Bensinupproret 2.0" (<https://www.bensinupproret.se>) eller "Stoppa Västlänken Nu" (<http://stoppavastlanken.nu>).

och visar lägre tilltro till politiker (Loader, Vromen & Xenos, 2014; Fieldhouse, Tranmer & Russell, 2007; Van Biezen, Mair & Poguntke, 2011). Pitti menar (2018) att skepticismen och den låga tilltron är ett uttryck på de unga väljarnas temporära och flytande politiska engagemang. Engagemanget är enligt Pitti (2018) som ett ”flytande medlemskap” som är baserat på individens egen motivation. Det flytande medlemskapet tenderar att utmärka sig genom att frångå från bindande medlemskap, som i t.ex. politiska partier och fackförbund som kräver högre nivåer av engagemang (Pitti, 2018). Istället, på grund av sitt temporära intresse, tenderar unga människor att aktivera sig genom deltagande i sociala rörelser, då dessa inte kräver samma nivåer av engagemang och dedikation från deltagarens sida (ibid., 2018). De bindande- respektive flytande medlemskapen som Pitti (2018) talar om beskrivs som konventionellt respektive okonventionellt engagemang. Det konventionella engagemanget beskriver Dalton (2008) som ett uttryck av vad som han benämner som en känsla av en medborgerlig plikt, där själva röstandet ses som höjdpunkten av det konventionella engagemanget.

Att politiskt engagemang tar sig i uttryck genom (1) deltagande i- och stöttande av politisk(a) organisation(er), (2) kontakt- eller nätverkande med politiska aktörer och (3) valdeltagande (Esser & de Vreese, 2007) visar på gräsrotsorganisationernas annorlunda natur jämfört med partipolitik. Skillnaden blir att uttrycken (1) och (2) vänds bort från partipolitiken och mot gräsrotsorganisationerna samtidigt som (3) kan förkastas helt. Speciellt nämnvärt är bortfallet av punkt (3), som är en demokratisk hörnsten och det som i kontrast partipolitiken är helt beroende av (International Institute for Democratic and Electoral Assistance, 2016).

Det är en intressant paradox som Loader, Vromen & Xenos (2014) har noterat gällande de unga väljarnas valdeltagande som står i kontrast mot konventionellt politiskt engagemang:

“The scepticism expressed by young people towards those who represent them rather than being taken as a measure of apathy could instead be seen as a perfectly legitimate democratic attitude of reflexively engaged citizens conscious of their personal circumstances.” (Loader, Vromen & Xenos 2014, s. 149)

Lägre tilltro till politiska institutioner, processer och politiker, som unga väljare kan ge uttryck för, kan manifestera sig i exempelvis engagemang i gräsrotsorganisationer och sociala rörelser (Lee, Rasmus & Vaccaro, 2018 från McCarthy & Zald, 1977; Zald & Ash, 1966). Det politiska engagemanget ”försvinner” inte, utan tar sig helt enkelt uttryck på andra sätt. Att unga väljare

generellt sett intresserar sig för färre frågor indikerar även på att gräsrotsorganisationerna (i deras naturliga organisering kring en politisk fråga) kan verka attraktiva för just denna väljargrupp (Pitti, 2018; Norris, 2003; Eliasoph & Lichterman, 2014; Sloam, 2016).

Det placerar sociala rörelser, gräsrotsorganisationer, i en prekär sits. Organisationerna blir i vissa fall ett fartyg för de unga väljarnas politiska engagemang (Loader, Vromen & Xenos 2014). Fartyget hålls samman av de unga medlemmarnas nätverkande med varandra över bl.a. sociala medier, vilket aktiverar och möjliggör för protester och demonstrationer i en slags uppvisning av politiskt missnöje (se t.ex. Fieldhouse, Tranmer & Russell 2007; Van Biezen, Mair & Poguntke, 2011). Missnöjet påverkar i sin tur valdeltagandet, vilket är en indikation på hur välmående demokratin i landet är (International Institute for Democratic and Electoral Assistance, 2016). Paradoxalt nog visar detta missnöje ett starkt politiskt engagemang hos de unga väljarna. Det tar inte uttryck i själva valdeltagandet (som är indikativt för demokratiskt välmående) men det kan manifesteras i andra politiska aktiviteter, vilket visar på att förhållandet mellan gräsrotsorganisationer, demokrati och valdeltagande är mycket komplext. Förhållandet kommer att belysas under tillhörande del i analysen.

4. Metod

Nedan presenteras studiens metodologiska grund och förklarar vilka val och avgränsningar som gjorts. Valet av metod är direkt anknutet till studiens syfte och frågeställning, även den teoretiska grund som studien vilar på har direkt påverkat metodvalet. Nedan återfinns en redogörelse av våra vetenskapsteoretiska ställningstaganden, kvalitativ intervjumetod, intervjuernas urval, följt av reliabilitet, validitet, etik samt metodologiska reflektioner.

Totalt genomfördes det nio intervjuer som varade mellan 15 och 31 minuter. Samtliga intervjuer genomfördes under sex dagar. Intervjuerna är transkriberade och Intervjuguiden återfinns som bilaga 8.2.

4.1 Vår utgångspunkt

De tre forskningsområdena från teoridelen kommer fungera som ramverk för inom vilka gränser empirin kan förklaras. Merriam (1994) förklarar att med ett kvalitativt angreppssätt kan man ta reda på varför en viss företeelse förekommer och innebörden bakom den. Tidigare har forskningen haft utgångspunkt på verkligheten som objektiv och mätbar, och för att kunna förklara verkligheten gör man bäst i att samla in ”hårda fakta”. Denna traditionella syn på forskning ställs ofta i kontrast med den kvalitativa forskningen just för att de skiljer sig åt. Verkligheten är snarare mer subjektiv än objektiv och varje individ har sitt sätt att förklara sin historia och sin verklighet, vilket utgör essensen när man utgår från en kvalitativ forskningsmetod (Merriam, 1994). Det handlar inte längre om att kvantifiera objektiv fakta och data, det handlar om att försöka förstå den sociala världens natur och hur den uttrycks. Att endast använda fakta för att förutse andra människors beteende blir problematiskt just på grund av dess komplexa natur (Kvale & Brinkmann, 2009).

Genom samtal kan vi förstå andra människor, deras känslor och hur de tolkar och förstår sin omgivning, och forskningsintervjun bygger på just samtal.

”En intervju vars syfte är att erhålla beskrivningar av den intervjuades livsvärld i avsikt att tolka de beskrivna fenomenens mening.” - (Kvale & Brinkmann, 2009, s. 13)

4.1.1 Vetenskaplig och filosofisk utgångspunkt

I denna uppsats används en deduktiv metod. Detta eftersom kodkategorierna vi har använt oss av (se 4.4.1) skapats utifrån förutbestämda teorier och begrepp, i vårt fall förutbestämda forskningsområden, vilket liknar ett deduktivt arbetssätt i den bemärkelsen (Eksell & Thelander, 2014). Samhällsvetenskapliga metoder används för att studera olika aspekter av den sociala verkligheten (Bryman, 2008) och med hjälp av de utvalda forskningsområdena kommer individens politiska engagemang att försöka förklaras. I vår metod utgår vi från ett social konstruktionistiskt perspektiv där verkligheten skapas i sociala interaktioner. Vidare kommer vi använda ett tolkande förhållningssätt i vår epistemologiska utgångspunkt och vi kommer utgå från den hermeneutiskt-fenomenologiska traditionen som den förklaras i Bryman (2008) som ett tolkande synsätt.

Hermeneutiken handlar om att tolka texter och utifrån våra egna uppfattningar analysera empirin som kommer ifrån intervjuerna. Vi kommer fördjupa oss i det färdiga materialet, de transkriberade texterna, när intervjun är över. Utifrån ett fenomenologiskt utgångssätt kommer vi fokusera på hur individen ser på sin verklighet och hur hen upplever sitt politiska engagemang och hur hen förhåller sig till det. Vi som forskare kommer också åsidosätta våra egna förutfattade meningar om verkligheten för att förstå den intervjuade bättre (Kvale & Brinkmann, 2009). Efter vi tolkat de tolkningar som vår intervjuperson yttrat ska vi, med hjälp av de forskningsområden som nämnts i teoridelen, skapa ett ramverk som kan kartlägga beteendet till det politiska engagemanget (Bryman, 2008). Vi kommer också ta oss an ett konstruktionistisk ontologisk ståndpunkt när vi analyserar vår empiri. Inom den politiska kommunikationen så är de olika aktörerna starkt beroende av varandra (se 2.1). Konstruktionism som ontologisk ståndpunkt har ett synsätt som ser sociala företeelser som något som ständigt pågår och revideras, och det är de sociala aktörerna som skapar dess liv och de sociala aktörerna upprätthåller denna process (Bryman, 2008).

4.2 Kvalitativa intervjuer

För att ta reda på orsakerna till vad som motiverar en individ till sitt politiska engagemang, kommer vi använda intervjuer. Kvale & Brinkmann (2009) beskriver de diverse aspekter som förklarar intervjuens förståelseform, dess struktur och vad man vill åstadkomma med intervjun. Syftet med intervjun är att komma till underfund om den intervjuades livsvärld och dennes relation till den. Intervjun med dess intervjufrågor ska vara upplagd på ett sätt som inte styr den intervjuade åt en viss riktning. Samtidigt ska den inte heller vara för ostrukturerad så empirin inte går att kontextualisera inom vårt ramverk eller den givna företeelse vi studerar. Intervjun ska fånga upp otolkade beskrivningar från intervjupersonen som sedan intervjuaren försöker sätta i en kontext. Intervjun är ett samtal som skiljer sig från ett vanligt vardagssamtal, men den har som ett mål att alstra kunskap eller skapa mening. Samspelet mellan den som intervjuar och den intervjuade är simpel: intervjuaren ställer frågor som den intervjuade besvarar. Men genom samtalet kan den intervjuade skapa en annan uppfattning kring ämnet efter samtal med den som ställer frågorna, samtidigt som den som intervjuar tolkar svaren och får nya insikter under processens gång (Kvale & Brinkmann, 2009). En kvalitativ forskningsintervju har inte sitt primära fokus i slutresultatet eller produkten, utan har fokus på processen och vad den bakomliggande innebörden är (Merriam, 1994). Vad intervjupersonen upplever leder till sitt politiska engagemang, eller politiska icke-engagemang, och hur denne tolkar sina upplevelser och strukturerar upp sin sociala verklighet är vad som kommer ligga i fokus när vi analyserar empirin.

Vi ser de kvalitativa intervjuerna som utforskande, i den bemärkelsen, då vi sökt efter de motiveringar och upplevelser som de unga svenska väljarna ställs inför. Valet av intervju syftar här till att få en djupare förståelse för dessa motiveringar och upplevelser. Kvalitativa intervjuer utmärks genom att intervjuaren ställer okomplicerade och raka frågor och, i gengäld av den intervjuade, får komplexa och innehållsrika svar (Trost, 2010).

Kvalitativa intervjuer kan karakteriseras av hur pass strukturerade de är: ostrukturerade respektive strukturerade (Newton, 2010). En ostrukturerad intervju är snarlikt till en observation, och en strukturerad går åt hållet som en enkätundersökning. I detta fall är intervjuerna som genomförts av semi-strukturerad karaktär. Det innebär att intervjun är i hög

grad strukturerad medan frågorna är i relativt låg grad strukturerade, dvs. att frågorna är öppna (Trost, 2010). Den semi-strukturerade intervjun utgår ifrån på förhand etablerade teman, våra utvalda forskningsområden, och färdiga frågor. På så sätt får intervjun en strukturerad utgångspunkt men öppnar upp för diverse riktningar, vilket ger intervjun och intervjuaren en viss flexibilitet (Merriam, 1994).

De forskningsområdena som den semi-strukturerade intervjun i detta fall utgår ifrån är valdeltagande, personifiering av politik och gräsrotsorganisationer. Även respondentens tidigare politiska engagemang blir underlag för hur de ovannämnda forskningsområdena hanteras.

4.3 Urval

Urvalet blir av yttersta vikt för att säkerställa att det materialet som de intervjuade bidrar med kan ge en så stor bredd och diversitet som möjligt (Trost, 2010). Populationen vi intresserar oss för är svenska studenter vid Lunds Universitet. Urvalet som gjorts ur populationen är representativt såtillvida att urvalet är heterogent inom den givna ramen av homogenitet (Trost, 2010). Populationen är således ramen för homogenitet - alltså unga svenska väljare i åldern 18-25 år - men heterogeniteten kommer av det ändamålsenliga urvalet för att erhålla så pass mycket relevant information som möjligt (Merriam, 1994) samt ett bekvämlighetsurval som är baserat på en geografisk bekvämlighet med personer i den sociala närheten. Anledningen till bekvämlighetsurvalet i denna studie beror huvudsakligen på tidsbrist. Bekvämlighetsurval är en något kontroversiell urvalsmetod, trots dess popularitet och praktiska syfte (Trost, 2010). Nackdelen och fallgropen är ofta att självselektion blir ett faktum, vilket kan ha påverkan på heterogeniteten och följaktligen att urvalet inte ger variation (ibid., 2010). Urvalet i denna undersökning begränsar sig till en av väljargrupperna, men variationen och heterogeniteten kommer av individernas olika åldrar, utbildningar och politiska intresse. Vi har med det gjort ett aktivt val för att uppnå ett mer ändamålsenligt urval gällande heterogeniteten, därmed också kombinerat ett strategiskt urval och ett bekvämlighetsurval. Strategiskt genom att vi har varit medvetna om två personers tidigare politiska engagemang så har vi valt att intervju dessa, dels för att uppnå en eftersträvarvärd heterogenitet i urvalet men också för att få en helhetsbild av intervjufrågorna; där de politiskt aktiva och politiskt inaktiva besvarar liknande frågor och visar

sina skiljaktigheter och likheter. Detta ger oss ett större spektrum i intervjusvaren där såväl högt som lågt politiskt engagemang är representerade. Vi eftersträvade således variation i urvalet vilket, efter det aktiva valet som gjorts, uppnåddes.

4.4 Intervjumetodens process

4.4.1 Sortera

Vid intervjuens början till materialets analys har vi använt oss av det som kallas för *fokuserad kodning* (Rennstam & Wästerfors, 2015). Begreppet innebär att man selektivt kodar innehållet i den större datamängden, för att identifiera de mest framträdande och återkommande koderna och därmed kunna smalna av materialet (ibid., 2015). I detta fall har de initiala koderna varit valdeltagande, personifiering av politik samt gräsrotsorganisationer, vilka visat sig vara bärkraftiga även efter transkriberingarna av intervjuerna. Således är det också de forskningsområden som vi i analysen kommer att undersöka närmare samt hur intervjupersonerna uttrycker sig om. Den initiala sorteringen, kodningen, ledde oss vidare till en reducering av materialet. Nya dimensioner av forskningsområdena uppkom i intervjumaterialet, vilket vi har valt att anamma och skina ljus på i analysen. Således låter vi intervjudeltagarnas tankar träda framför våra egna initiala tankar om materialet, vilket är i linje med vad Rennstam & Wästerfors (2015) anser är korrekt.

4.4.2 Reducera

Sortering ger bättre överblick men vi måste reducera materialet för att kunna besvara våra frågeställningar. Mycket av det som sagts i intervjuerna är relevant och faller in i de olika kategorierna som forskningsområdena utgör, men vissa saker måste tas bort för att kunna tydligare specificera empirin och på så sätt besvara vår frågeställning. När vi analyserade vårt material använde vi oss av en reduceringsprinciper av *critical incident technique* och *nyckelincidenter* (Rennstam & Wästerfors, 2015). Vissa olika *incidenter*, uttalanden och förklaringar, har enligt vår tolkning fått större betydelse än andra. Kritiska incidenter har en mer dramatisk natur och spetsar till individens förklaring av verkligheten, medan en nyckelincident kan vara av mer subtil karaktär. I och med att vi väljer ut olika uttalanden faller

annat material naturligt bort som inte kan fästas i incidenten eller platsar in under våra forskningsområden (ibid., 2015). De nyckelincidenterna som vi hittade i våra intervjuer kunde av den intervjuade uppfattas som vardagliga och ordinära, men för oss viktiga i vårt arbete att få svar på våra frågeställningar. I dessa triviala detaljer finns det mycket analytiskt material att hämta ifrån just för att de är förstahandsdata eftersom vi samlat in materialet (ibid., 2015).

4.4.3 Argumentera

I tidigare delar har vi påvisat att vi kodat och funnit såväl teman i forskningsområdena samt kritiska incidenter och nyckelincidenter i materialet. Det faller naturligt att följa de riktlinjer som byggs upp av en *excerpt-commentary unit* (Rennstam & Wästerfors, 2015). Det är en modell som möjliggör att de teman som vi identifierat blir till enheter (läs: units) istället. Det ger uppsatsens analys struktur, samtidigt som vi får argumentera för varför de utvalda enheterna är relevanta för uppsatsens syfte. Denna modell består av fyra element; en analytisk poäng, en orientering, det empiriska utdraget och en analytisk kommentar (Rennstam & Wästerfors, 2015). Vår förhoppning är att uppsatsens analys blir tydlig, i och med att resonemangen för sorteringen, reduceringen samt teorin kommer att vävas samman till en enhet.

4.5 Validitet, reliabilitet och etik

När vi utformade vår intervjuguide använde vi öppna, semi-strukturerade frågor för att på bästa möjliga sätt få individens uppfattning om politik. Vi var medvetna om att våra analyser av dessa subjektiva uppfattningar skulle innebära att vår tolkning och analys av materialet var våra egna subjektiva uppfattningar och baseras på våra fördomar. Detta kallas för *reflexiv subjektivitet* och genom att vara medveten om detta kan vi uppnå högre objektivitet efter det att vi analyserat färdigt vårt material (Kvale & Brinkmann, 2014). Validiteten stärks i studien genom detta reflexiva förhållningssätt. Vidare under processen gång har vi använt ett vanligt språkbruk och inte slängt med politiska facktermer för att möjliggöra individens personliga upplevelse. Kvale & Brinkmann (2014) påpekar att det är önskvärt med hög reliabilitet genom att ha mer strukturerade frågor, men för mycket fokusering på reliabilitet kan skada kreativitet och variationsrikedom, vilket vi kände i detta fall och tillät en mer öppen struktur för att framhäva

den subjektiva uppfattningen hos individen. Som det diskuterats i vårt urval märktes det att det politiska intresset varierade bland de intervjupersonerna och intervjun kunde således utvecklas baserat på deras politiska intresse.

4.5.1 Etik

Under undersökningens gång har vi värnat om samtycke från individen, garanterat konfidentialitet och varit medvetna om vår roll som forskare under intervjuprocessen, detta för att säkerhetsställa en hög vetenskaplig kvalitet (Kvale & Brinkmann, 2014).

Innan, under och efter intervjuerna har vi arbetat noga med att bevara anonymiteten i arbetet och arbetat transparent. Detta har bland annat gjorts genom att vi innan intervjun berättade om syftet med intervjun om att ta reda på vad för drivkrafter som gör att en individ går och röstar eller inte. Vidare berättade vi i inbjudan att de skulle vara helt anonyma under intervjun om de så ville, detta påminde vi intervjupersonen om när vi träffade de. Vi informerade att det under intervjun kunde förekomma frågor som kunde komma att handla om politiska åsikter, partitillhörighet eller politisk läggning. Intervjupersonen hade då valmöjligheten att välja att inte besvara just sådana frågor, detta för att värna om individens integritet. Efter intervjun och det transkriberade materialet var färdigt erbjöd vi också intervjupersonerna att få tillgång till materialet, och huruvida de vill ta bort vissa delar eller inte var upp till den intervjuade. Vi meddelade också intervjupersonerna vilka det var som skulle ta del av det transkriberade materialet, vilket var endast vi skribenter. Efter intervjun, efter att inspelningsverktygen stängdes av, fanns det möjlighet för den intervjuade att vidare ställa fler djupgående frågor om vårt arbete om denne så ville.

Vi undvek att berätta för mycket om arbetets syfte för att inte placera den intervjuade i en åsiktskorridor som kunde påverka svaren och kvaliteten på forskningen. Vi var också medvetna om att vår roll som intervjuare (forskare) i denna relation kunde påverka den intervjuade eftersom vi som forskare är de som erhåller informationen och kunskapen. Detta ställer etiska krav på oss som forskare för att upprätthålla vetenskaplig kvalitet (Kvale & Brinkmann, 2014), vilket åstadkoms genom att uppmuntra konfidentialitet och genom att bedriva ett transparent arbetssätt.

4.6 Metodologisk reflektion

Rennstam & Wästerfors (2015) menar att kvalitativa intervjuer bygger på mellanmänsklig interaktion, vilket innebär att intervjun i sig är beroende av analytikerns tolkningar och subjektiva föreställningar. För att bemöta detta har studien anammat ett synsätt av reflexiv subjektivitet. Genom att vara medveten om våra subjektiva tolkningar och föreställningar strävar vi att uppnå en slags högre objektivitet (Kvale & Brinkmann, 2014). De kvalitativa intervjuerna som utfördes är ett sätt att utforska intervjupersonernas tolkningar och uppfattningar (Bryman, 1997), det finns självfallet fler sätt att utforska deras tolkningar och uppfattningar. Vi tillät en mer öppen struktur för att framhäva den subjektiva uppfattningen hos individen - men vill ändå poängtera att det finns osäkerhet i huruvida studien kan "stå på egna ben". Det är ett validitetsproblem som vi har påpekat ovan.

Vi är medvetna om att det finns fler brister i vårt val av metod. När man ska kartlägga ett beteende som politiskt engagemang hos en stor grupp krävs det många intervjuer för att kunna ge ett kvalificerat resultat som förutspår beteendet. Intervjuer är tidskrävande och att istället använda kvantitativa metoder hade effektiviserat processen (Kvale & Brinkmann, 2009). Den tidigare forskningen på samma område som denna studie placeras i har kvantitativa tillvägagångssätt använts mest frekvent. Vi har vidare reflekterat över vårt urval och utformande av intervjuerna, med öppna semi-strukturerade frågor där intervjupersonen garanterats anonymitet, vilket skapat en informell avslappnad miljö mellan intervjuaren och intervjupersonerna. Detta, menar vi, har skapat en tillit mellan oss och intervjupersonerna vilket gjort att vi kunnat identifiera implicita attityder och åsikter för att förstå det politiska engagemanget vidare, utan att göra ämnet känsligt och på så vis påverkat kvaliteten. Vi ser vår utformning och metodval som ett komplement till en större kvantitativ studie där mer tid och resurser kan läggas för att förutsäga beteendet hos unga akademiska väljare.

Vi ställer oss kritiska till våra kriterier för politiskt engagemang eftersom den inte tar hänsyn till andra faktorer än det Esser & de Vresse nämner (se 4.7 nedan), vilket gör att det är svårt att förtydliga och påvisa intervjupersonernas olika grad av politiskt engagemang i respektive segment. Personerna i lågt-, intermediärt- och högt politiskt engagemang tillskrivs 'samma engagemangsnivå' utan att ge en nyanserad bild av vad som skiljer personerna åt inom samma segment, vilket är en brist.

4.7 Segmentering av intervjupersonerna utifrån politiskt engagemang

Som kriterier för politiskt engagemang utgår vi ifrån Esser & de Vreese (2007) menar att politiskt engagemang kan ta uttryck i olika former:

- (1) deltagande i- och stöttande av politisk(a) organisation(er),
- (2) kontakt- eller nätverkande med politiska aktörer,
- (3) valdeltagande.

Vi har valt att segmentera intervjupersonerna endast baserat på huruvida de uppfyller dessa kriterier för politiskt engagemang. T.ex. högt engagemang uppfyller samtliga tre av de nämnda punkterna, medan lågt engagemang inte uppfyller eller i lägre grad uppfyller punkterna. Just valdeltagande - om personen röstar eller inte - är den enskilt starkaste indikatorn för engagemang och är en vattendelare för huruvida personen är politiskt engagerad eller inte (Steinbrecher & Rattinger, 2012; Esser & de Vreese, 2007; International Institute for Democratic and Electoral Assistance, 2016). Valdeltagande i både inrikes- och Europaparlamentsvalen är i vår studie den huvudsakliga faktorn som särskiljer lågt- och intermediärt politiskt engagemang.

Vi betonar att motiveringen av rangordningen är baserat på det som framkommit under intervjuerna och har sedan kategoriserats efter Esser & de Vreese (2007) kriterier för politiskt engagemang. I avsnittet 5.2 Personifiering av politik har vi valt att inte segmentera intervjupersonerna, då det under intervjuerna inte framkommit tillräckligt med underlag för att göra så.

Lågt engagemang	Intermediärt engagemang	Högt engagemang
Intervjuperson 1	Intervjuperson 2	Intervjuperson 4
Intervjuperson 5	Intervjuperson 3	Intervjuperson 7
	Intervjuperson 6	Intervjuperson 8
	Intervjuperson 9	

Tabell 1, segmentering av intervjupersonerna till analysen.

5. Analys

Nedan presenteras studiens empiriska material och tillhörande fördjupning till respektive forskningsområde. Under varje forskningsområde ges exempel på intervjupersonernas egna tolkningar av begreppen och hur de tar sig i uttryck. Under 5.1 Valdeltagande samt 5.3 Gräsrotsorganisationer har vi dessutom segmenterat intervjusvaren utefter lågt, intermediärt samt högt politiskt engagemang för att spegla intervjupersonernas politiska engagemang (se 4.7 och Tabell 1).

5.1 Valdeltagande

Unga väljare är historiskt sett nästan alltid underrepresenterade i delaktigheten i ett val (se: Esser & de Vreese, 2007; Phelps, 2004; SCB, 2015; SCB, 2015; Gattermann & de Vreese, 2017; International Institute for Democratic and Electoral Assistance, 2016). Att unga personer gör ett medvetet val att inte utnyttja sin rösträtt ger komplikationer för såväl det demokratiska välmåendet i landet som för väljargruppen själva. Om en väljargrupp aktivt fransäger sig sin rösträtt: vilka långsiktiga konsekvenser får det för demokratin? Följaktligen väcker det frågor hur unga väljares politiska engagemang ter sig, och vilka alternativa vägar väljargruppen kan ta för att uttrycka sig politiskt. Dessa frågor kommer att vidareutvecklas i 5.3 *Gräsrotsorganisationer*. I detta avsnitt förklarar vi hur studiens intervjupersoner resonerar kring sitt eget valdeltagande, varför de röstar eller inte röstar och vad som motiverar personerna till att rösta eller inte rösta.

5.1.1 Lågt politiskt engagemang

Detta segment berör personerna som uttryckligen valt att avstå från att rösta i antingen inrikesvalet eller Europaparlamentsvalet (se Tabell 1). Sättet som intervjupersonerna resonerar kring sitt eget valdeltagande och vad som motiverat dem till att rösta (och inte rösta) visar på delvis misstro till politiken men också på avsaknad av intresse att botanisera den

information som finns tillgänglig, vilket således kan leda till osäkerhet bland väljarna. Detta gäller primärt för Europaparlamentsvalen. Det finns en stor skillnad i hur intervjupersonerna ser på inrikesvalen respektive Europaparlamentsvalen. Vidare har familj och vänner varit en bidragande faktor som påverkat varför personerna röstade i deras första val, men också *vad* de röstat på.

“Ja, eller, alltså, alla säger ju alltid att man måste gå och rösta. Så det var ju vänner och familj påverkade mig i första valet. Men jag har kommit fram till att jag antagligen inte ska rösta i nästa val. Det leder ju inte till någonting ändå. [...] Jag har kollat upp noll information inför EU-valet. Jag tycker att man har sett det mer. Alltså när det är inrikesval så ser man det mer än när det är EU-val. Det syns inte lika mycket i media.”

- Intervjuperson 1

Först och främst verkar båda personerna ha påverkats av vad vänner, familj och ens dåvarande ”jag” ansåg var rätt. När Phelps (2004) undersökte unga väljare fann han att väljarna går igenom en politisk livscykel, som delvis förklarar varför de påverkas av närstående personer i ett tidigare skede och följaktligen varför unga personer ofta byter politiskt parti som de identifierar sig med några år senare. Varför unga väljare ofta avstår från att delta i valen kan härledas tillbaka till stadiet av livscykeln de befinner sig i: deras ålder och personliga intressen speglar sig inte i politiken som förs (ibid., 2004). Det hade varit en enkel förklaring till varför intervjupersonerna resonerar som de gör om sitt valdeltagande och varför de röstat som de gjort, och varför de inte röstar i dagsläget. Istället föreslår vi, som Norris (2003), att de unga väljarnas säregna intressen inte speglar sig i politiken som förs. Seeber & Steinbrecher (2011) menar att det är högst problematiskt, från väljarnas sida men också från politikernas sida. Varför ska makthavare investera tid och energi för att kommunicera med väljargrupper som notoriskt uppvisar lågt valdeltagande (ibid., 2011), om det inte är säkert att de ens kommer att rösta? Varje röst är lika mycket värd - oavsett yngre eller äldre väljare, fattig eller rik - och resultatet verkar i detta fall vara att yngre väljare blir underrepresenterade av politikerna på grund av sin underrepresentation i valdeltagandet. Politik handlar om både delaktighet och representation (Maier, Strömbäck & Lee Kaid 2011). Det resulterar i en kommunikativ utmaning för politiker och politiska partier att skapa ytterligare incitament för de unga väljarna att engagera sig i deras politik genom att rösta.

De båda intervjupersonernas syn på inrikesvalen och Europaparlamentsvalen är anmärkningsvärd. Det handlar till störst del om hur det syns i media, men också om att inrikesvalet känns mer personligt för intervjupersonerna. Maier, Strömbäck & Lee Kaid (2011) går igenom den tidigare forskningen på det som berör medierna och deras effekter, men påtalar att det finns en skillnad mellan hur stor medieexponeringen är under inrikesval jämfört med Europaparlamentsval (ibid., 2011). I detta fall bekräftar de båda intervjupersonerna i det här segmentet på att det finns en skillnad i exponeringen, där de hävdar att inrikesvalen syns mer i medierna än i Europaparlamentsvalet. Huruvida det finns ett samband mellan liten medieexponering och det relativt låga valdeltagande i Europaparlamentsvalet är någonting som behöver studeras vidare om. Sverige har dessutom, i jämförelse med övriga EU-länder, en god siffra vad gäller valdeltagandet (Europaparlamentet, 2014) och det hade därför varit mer relevant att göra en europeisk jämförelse och effektanalys kopplad till denna väljargrupp. I fallet med intervjupersonerna verkar det dock så att den låga exponeringen av Europaparlamentsvalet i svensk media är en av flera bidragande faktorer till varför de inte tagit ställning om att rösta i Europaparlamentsvalet. Informationens tillgänglighet verkar vara, för gruppen med lågt politiskt engagemang, ett problem som behöver undersökas vidare.

5.1.2 Intermediärt politiskt engagemang

Likheterna mellan intervjupersonerna i detta segment jämfört med det förra är att personerna röstade för sakens skull i det allra första valet som de röstade i. Det finns även likheter i hur man benämner EU och Europaparlamentsvalen, och båda segmenten gör skillnad på inrikes- respektive Europaparlamentsvalen. Skillnaden är att personerna uttrycker en benägenhet till att rösta i Europaparlamentsvalen, vilket skiljer sig från föregående segment. Dessutom visar personerna i det här segmentet på en egen vilja att aktivt söka informationen som finns tillgänglig på olika håll. Intervjupersonerna uttrycker sitt valdeltagande på detta sätt:

”För att jag ser det som våran chans att påverka. Det är en del av demokratin. Sen är det ju så att jag hellre röstar blankt än att inte rösta alls liksom. Jag ser det som superviktigt att man går och röstar. [...] Första valet var jag inte så himla insatt, utan då röstade jag liksom på det som jag tyckte lät bra och som var viktigt. Och för det här valet (2018) så kände jag att det var viktigt att ”fel parti” inte kom till makten, så jag röstade mer taktiskt nu, denna gång.”

- Intervjuperson 3

”EU-frågan är inte någon fråga jag bryr mig speciellt mycket om. Däremot är jag medveten om att jag borde intressera mig. (Max: Kommer du att rösta i EU-valet?) Ja. Jag måste bara läsa på lite.”

- Intervjuperson 6

Som nämnt ovan visar intervjupersonerna med ett intermediärt politiskt engagemang en slags vilja och ett behov att själva leta den informationen de behöver inför ett val. Trots denna vilja visar personerna att EU (och Europaparlamentsvalen) är mer invecklat att förstå i jämförelse med svenska inrikesval, men att de likväl kommer att rösta i valet. En av de variablerna som på individnivå påverkar valdeltagandet positivt i Europaparlamentsvalen är just intresse för politik (Steinbrecher & Rattinger, 2012). Det gäller på individnivå i samtliga av de europeiska länderna. Möjligtvis är det så att intervjupersonerna i det intermediära segmentets övergripande intresse för samhällsfrågor är anledningen till att de väljer att rösta trots någorlunda bristande insyn i EU:s institutioner. Att reducera ned personernas resonemang om sitt valdeltagande till personligt intresse blir tyvärr något endimensionellt. Istället föreslår vi att det finns fler dimensioner till den komplexa frågan om varför vissa grupper väljer att delta, och andra inte. Dalton (2008) beskriver den plikttrogna medborgaren (dutiful citizen) som en person som följer politikens konventionella normer och där 'plikten' att rösta i ett val syns som kulmen av det politiska engagemanget. De som inte följer politikens konventionella normer (däribland delta i val) visar sitt engagemang på andra okonventionella sätt istället (ibid., 2008). Vi kommer att vidare utforska Daltons (2008) distinktioner gällande uttryck för politiskt engagemang i 5.3 *Gräsrotsorganisationer*, men redan här kan vi tillföra ytterligare en dimension till komplexiteten av personers valdeltagande.

Högt valdeltagande är måttet för en välmående demokrati och för tilltro till politik (International Institute for Democratic and Electoral Assistance, 2016), och för att ett val ska vara demokratiskt betydelsefull så krävs det engagerade och mobiliserade valrörelser (Strömbäck & Nord 2013). Lågt valdeltagande är, i kontrast, ofta synonymt med politisk misstro och missnöje (International Institute for Democratic and Electoral Assistance, 2016; Steinbrecher & Rattinger, 2012; se även: Esser & de Vreese, 2007). Sett ur denna synvinkel verkar personerna i detta segment ha en högre tilltro gentemot politikerna och de politiska partierna som representerar deras åsikter. Hobolt & Tilley (2014) menar dock att både misstro och tilltro kan

manifesteras i valdeltagandet: är väljaren nöjd med en politisk insats kan den belöna politikern med en röst och vice versa. Det kan vara så att intervjupersonerna väljer att uttrycka både sin tilltro och sin misstro genom att rösta på en person eller parti, och därigenom indirekt sanktionera ett annat parti. Det skiljer sig således från det första segmentet där - personerna i sitt val att aktivt avstå från att rösta - sanktionerar politiken i sin helhet.

5.1.3 Högt politiskt engagemang

Ett utmärkande drag i detta segment är hur intervjupersonernas goda kunskap om politik och EU är. Frågeställningarna gällande personernas valdeltagande var annorlunda jämfört med tidigare segment i avsnittet, i och med deras partipolitiska engagemang och kunskap.

Personerna röstar naturligtvis och är samtidigt de enda som nätverkar med politiker och politiska partier, även på europeisk nivå. Istället lade vi vikt på att låta personerna reflektera över den "vanlige väljarens" situation och synsätt på EU som institution, och därigenom belysa hur en politiskt engagerad skiljer sig åt mot andra engagemangsnivåer. Resultatet visar att även de som är partipolitiskt engagerade upplever svårigheter med EU:s processer.

Dessutom visar personerna en förståelse för väljarnas situation att navigera i de relativt svåra och stora processer som EU omfattas av. Intervjupersonerna uttrycker sig på följande vis:

''Man kan ju alltid prata om att det är svårt att ta upp vad som händer och vad som sker i processerna, det är ju ganska svårt att förstå. Processen med kommissionen och parlamentet och så. Kan man göra det enklare för alla människor att förstå inom EU och hur det påverkar dig i din vardag så hade det gett stor nytta både för individen och för sammanhanget.''

- Intervjuperson 4

Intervjupersonerna berör en poäng som har kommit på tals tidigare, nämligen att EU:s komplexa struktur hindrar många väljare från att få insyn i politikernas arbete. Det är speciellt ett problem för personerna under segmentet med lågt politiskt engagemang, där personerna själva menar att man saknar lättillgänglig information. Intervjuperson 4 påpekar att det finns nytta i att förenkla denna information från EU:s sida, men också för politikerna. Van Der Brug & de Vreese (2016) beskriver att medias roll under valtider blir att synliggöra information åt väljarna och ge kraft åt debatter, i syfte att forma attityder och folkopinion kring

Europaparlamentsvalen. Medias reserverade rapportering leder, enligt intervjupersonerna i detta segment, till att väljarna själva måste ”gräva djupt” för att få reda på informationen. Studiens tidigare segment har påvisat kan bristen av medieexponering vara en av många bidragande faktorer till varför vissa personer avsäger sig sin röst i Europaparlamentsvalen. Om väljarnas engagemangsnivå är avgörande för huruvida de väljer att ”gräva djupt” för att få fram information är det inte bara ett problem som kan härledas tillbaka till media, utan även ett problem som både EU som institution och Sveriges politiska partier behöver hantera. Informationen och valkampanjerna från partierna, i anslutning till Europaparlamentsvalen, har haft ett ensidigt stort fokus på inrikesfrågor istället för att sätta frågorna i en europeisk kontext. I hopp om att locka väljare har de eventuellt visat att landets intressen går före ett internationellt samarbete (Hobolt, Schmitt & Popa, 2014).

5.2 Personifiering av politik

Den nya digitaliserade politiska arenan har resulterat i att aktörerna inom den politiska kommunikationen anpassat sig till en miljö som uppmuntrar interaktion, höghastighetsnyheter och informationstillgänglighet vilket har gjort att personifiering av politiken blivit en central del i partiernas och politikernas arbete för att nå framgång. Förvisso råder det ett particentrerat system i Sverige och behovet av att personifiera sig är betydligt mindre än i ett kandidatcentrerat parti under valkampanjer (Enli & Skogerbø, 2013). Idag spelar sociala medier en stor roll i den politiska kommunikationen. För att skapa mer intima relationer till sina väljare används framförallt Facebook och Twitter för att ge en personlig bild av politikern som står bortom partiet (ibid., 2013). Den nya forskningen pekar på att framtidens politik kommer ha ett nytt fokus på att skapa mer personifierande politiker som kan knyta till sig väljare, aktivera (Gattermann & de Vreese, 2017) och påverka dem för att vinna röster.

5.2.1 En ideal politiker

Tydlighet och trovärdighet var något som återkom hos intervjupersonerna som ett viktigt attribut när de förklarade hur en ideal politiker skulle vara, för att skapa ett förtroende. En politiker ska inte ”vända kappan efter vinden”, som var ett uttryck flera av de intervjuade

använde. Att väljare vill ha en pålitlig partiledare som tydligt kommunicerar partiets politik är föga förvånande. Partiledarna fungerar som en förlängd arm från det egna partiet och ska representera det på bästa möjliga sätt. Men det finns en aspekt inom politiken som kan påverka bilden av partiledaren eller partiet, något som Intervjuperson 9 kallar för ”spelet”.

”Jag har en förståelse för spelet och att det finns, att politiker använder sig av pajkastning och är tvetydiga i debatter för att vinna fördelar. Nu gör det mig inte förvånad att de agerar som de gör om man ser att de på något sätt går vinnande i slutändan.”

- Intervjuperson 9

Majoriteten av alla intervjupersoner beskrev en ideal politiker som ambitiös och jobbar med processer som tar tid. Några av intervjupersonerna, å andra sidan, påpekar att politikernas arbete ofta sker bakom lyckta dörrar och att bristen på insyn i hur arbetet fortlöper kan ses som en medveten fördunkling. Det personerna istället ser är ”spelet” som politikerna spelar, och inte att politikerna faktiskt utför sitt arbete. Intervjuperson 4 förklarade problematiken med hur politiker förmedlar sina resonemang och ambitioner i kommunikationen utåt. Intervjupersonen i fråga är politiskt aktiv och uttrycker det som att hen har ”svårt att sätta den bilden hos allmänheten” när det kommer till att förklara för allmänheten vad hen faktiskt utför för arbete. En förklaring till detta är att det kan vara svårt att upprätthålla full transparens.

Här finns det en varians bland våra intervjupersoner som verkar härleda tillbaka till deras politiska engagemangsnivå (se Tabell 1). De som har ett lägre politiskt intresse (med undantag för en person) uttrycker förakt mot fulspelet och den otydlighet och förvirring som det innebär. Andra hade en annan typ av förståelse för att processerna i politiken tar tid och att det diskuteras vid förhandlingsbordet, men på grund av politikens komplexa natur försvåras den tydliga förmedlingen av dialogen ut till väljarna. De som däremot har insyn i politiken och ett högre politiskt intresse menar istället att tvetydighet och ”spelet” är en del av arbetet.

5.2.2 Personifiering i ett particentrerat system efter inrikesvalet 2018

Sveriges politiska läge är komplicerat. Valresultatet 2018 gav inte ett klar vinnare bland de traditionella blocken och den komplexa regeringsbildningsprocessen som kom med valresultatet har gjort att gemene man har haft svårt att förstå vad varje parti tydligt står för.

Intervjupersonerna uttryckte sig väldigt likt i att de tycker att de flesta partierna är lika varandra och att de för det mesta tycker samma sak, att det är svårt att hitta en specifik identitet för varje parti bortsett från extremerna på ytterkanterna:

”Jag tycker det är oklart hur politikerna står och vilka deras åsikter är. Efter valet och regeringsbildningen så är det väldigt oklart hur partierna ställer sig vid olika frågor. Och det kändes som de ändrade sig mycket efter valet för att kunna bilda en regering, vilket gjort att jag inte riktigt har koll hur det politiska läget är just nu.”

- Intervjuperson 6

Som tidigare etablerat faller Sverige under ramen för vad som kallas för ett particentrerat system. Under sådana omständigheter ansvarar det politiska partiet för den politiska kommunikationen och valkampanjerna (Enli & Skogerbo, 2013). Samtidigt rör sig samtliga av Sveriges partiledare på sociala medier, vilket kan ge motsättningar när dessa försöker personifiera sig själva ut mot väljarna (ibid., 2013). Då drivs en parallell kampanj vid sidan om partiets kampanj. I vårt empiriska material upptäcker vi att de som inte tillhör segmentet högt politiskt engagemang känner att de inte vet var partierna står i förhållande till varandra. Beror det på att själva regeringsbildningen har varit komplicerad, eller beror det på att de politiska partierna och politikerna misslyckats med att framhäva sin egen agenda till väljarna? En av de politiskt engagerade intervjupersonerna menar att det snarare handlar om det senare:

”Jag tycker att det är synd att man inte pratar sakpolitik utan mer positionering. Mer vem vill regera med vem och inte vem vill göra vad och vad man tycker i si och så.”

- Intervjuperson 7

Det blir problematiskt för den vanlige väljaren att varken det politiska partiet eller enskilda politiker (som inte heller påpekades explicit av intervjupersonerna) lyckas kommunicera något så grundläggande som ”var partiet står” i en komplicerad och långtgående regeringsbildning. Det borde ses som ett misslyckande från partiernas sida och även de politiska representanterna att de inte har bemött väljarnas förvirring i regeringsprocessen.

Den förvirring som råder efter den komplexa regeringsbildningen påminner mycket om den generella osäkerhet som gemene man känner för EU. Spitzenkandidaten lyckades utnyttja känslan av osäkerhet och förvirring hos väljaren till sin fördel inför Europaparlamentsvalet 2014 genom att exponera sig själv på ett strategiskt och önskvärt sätt i media. EU:s politiska system och politik lever under andra premisser än vad den svenska gör, vilket beskrivs av intervjupersonerna när de förklarade sin relation till EU. Ändock väcker det en tanke om att politikerna och de politiska partierna kan, genom ökad medieexponering och information, minska förvirringen hos väljarna i komplexa politiska situationer med något som liknar Spitzenkandidatens strategi.

5.2.3 Bubblan

Personifiering av politik handlar om att använda media för att skapa en personligare relation till sina väljare. Appar som Twitter, Instagram och Facebook tillåter politiker att agera både som privatperson och politiker på samma gång, således tillförs också mer information i väljarnas flöden. Teorin om information overload förklarar att den stora mängden information som vi människor ställs inför leder oss till att aktivt välja ut sådant som är relevant för oss (Yang, Chen & Hong, 2003). Cialdini (2000) förklarar att vi söker oss till människor som vi vill efterlikna eller liknar oss själva och ur en politisk synvinkel kan detta vara skadligt om väljaren konsumerar en alltför ensidig bild av en politisk fråga eller ideologi. En av intervjupersonerna med högt politiskt engagemang var medveten om detta fenomen och förklarade det som att hen var i en bubbla:

”Ja men det känner jag nog. Jag är personligen lite rädd för bubblan ibland. För ibland känns det som att man vet vad det egna partiet säger och vad de andra säger men kanske inte fullt ut vad de själva tycker [...] En situation är att jag försöker ta reda på vad en person som inte håller med mig resonerar i frågan genom att ta reda på vad personen har sagt i sakfrågan. Eller att försöka bredda median jag konsumerar. Jag har märkt att man har en twitterbubbla där man följer människor man håller med, eller t.ex. så likeas (gillas) och delas saker på Facebook av mina vänner som jag har samma åsikter om. Vi läser och följer samma tidningar och det kan bli mycket av samma. Man får en ensidig bild av vissa grejer. [...] Man kommer ju in i det här “Så här tycker ju alla! Vem tycker inte så?” Så finns det faktiskt ganska många som inte tycker så. Jag tycker bubblan är naturlig och det är okej att det finns men den är negativ om man ”köper in” den för mycket.”

Vad intervjupersonen beskriver är problematiken med det informationsöverflöd som finns och hur hen rör sig mot åt att få en ensidig bild av sin omvärld. Detta kan delvis förklaras i att med tiden umgås människor mer och mer med personer som liknar en själv, som Cialdini tog upp, men också att ens värderingar och åsikter har sedan länge formats över tid och att byta åsikt kan vara svårt. Cialdini (2000) förklarar att människan är evolutionärt sett ett socialt djur och att utanförskap är bland det värsta den kan utsättas för. En försvarsmekanism mot detta är att vara medveten om att man befinner sig i en sådan situation (Cialdini, 2000), som exempelvis ”Bubblan” är i detta fall.

En slutsats vi drar från personifiering är att fenomenet som ”bubblan” är väldigt vanliga och grundar sig i fördomar, åsikter och attityder som är mångbottnat. Vi identifierade flera olika anledningar till varför vissa människor har vissa politiska åsikter i våra intervjuer som de självmant tog upp med att berätta hur deras föräldrar röstar, vad deras vänner röstar, hur de ser på samhället och vad som är viktigt för dem. Människor har format sina åsikter och värderingar över lång tid som började redan när de var små och det tar sig även uttryck i hur de resonerar politiskt. Takens et al. (2015) forskning visar att människor påverkas positivt av högt uppsatta politiker som de redan är positivt inställda till, om han eller hon visas upp på ett önskvärt sätt i media. I dagens digitala samhälle är det inte kontroversiellt att en politiker visar upp sin privata sida på sociala medier. Om väljarna är positivt inställda till vad en politiker publicerar på sociala medier är det möjligt att de ständigt återkommer för att ta del av det som tilltalar dem. Intervjuperson 4 förklarade också att gränslandet mellan hur politikern agerar i egenskap som privatperson, och vad politikern publicerar i egenskap av politiker är ibland svår att skilja på. Bubblan kan därför förstärkas ytterligare i och med att politikern bygger upp en följarskara av personer som tilltalas av det som politikern delar med sig av. I förlängningen kan det leda till en ännu mer ensidig bild av en politisk fråga. Samma sak gäller också för det motsatta: är en väljare negativt inställd till ett politiskt parti eller en politiker förstärks den negativa inställningen och kan leda till att man aktivt väljer bort andra åsikter och därmed också ansluter sig till en ensidig bild av sin omvärld. Förvisso finns all information mer lättillgänglig idag, men vad vi kan utläsa verkar intervjupersonerna ändå välja bort det som inte intresserar dem.

5.3 Gräsrotsorganisationer

Vi har tidigare beskrivit att den unga väljaren kan visa sitt politiska engagemang under relativt temporära och flyktiga former; där individen är som mest engagerad inom ett visst politiskt område eller en politisk fråga som tilltalar individen för tillfället (Pitti, 2018). Se även Norris, 2003; Eliasoph & Lichterman, 2014; Sloam, 2016). Gräsrotsorganisationer, sociala rörelser, drivs av just den ändamålsenliga samhällsförändringen som fokuserar på en enda politisk fråga eller ett politiskt område (Zald & Ash, 1966), i kontrast till en politisk helhet som partipolitiken erbjuder. Det väcker en tanke om att den unga väljaren är känslomässigt styrd för färre politiska frågor än vad partipolitiken representerar. Några intervjupersoner har gett sken av en slags attraktion till gräsrotsorganisationer på grund av deras fokus på ett färre antal politiska frågor, medan andra intervjupersoner förkastat dem av samma anledning. Politiskt engagemang och socialt engagemang, det som uttrycks genom gräsrotsorganisationerna, har ett relativt starkt samband mellan varandra. Personer som har ett högre politiskt engagemang är de som uppvisar ett lägre socialt engagemang - i den bemärkelsen att socialt engagemang innebär ett medlemskap i en gräsrotsorganisation - och vice versa. Därför handlar detta avsnitt om hur intervjupersonernas politiska- och sociala engagemang yttrar sig, även hur personernas okonventionella respektive konventionella engagemang tar sig i uttryck. Det finns en påtaglig skillnad i hur individerna i grupperna lågt-, intermediärt- respektive högt politiskt engagemang beskriver och förhåller sig till ett socialt engagemang, och den skillnaden kommer förklaras ytterligare i respektive tillhörande segment.

5.3.1 Lågt politiskt engagemang

Det finns variation bland intervjupersonerna inom detta segment gällande tidigare medlemskap inom gräsrotsorganisationer⁴. De intervjuade personerna i denna kategori uppvisar något skilda åsikter om vad de anser är positivt och negativt med gräsrotsorganisationer och sociala rörelser. Trots sin relativt låga politiska engagemangsnivå

⁴ Organisationerna har själva proklamerat att de är just gräsrotsorganisationer.

blir vissa aspekter mer intressanta än andra. Nedan kommer vad Intervjuperson 1 anser är positivt om gräsrotsorganisation kontra politiska partier:

“De (gräsrotsorganisationerna) kan hjälpa folk mer direkt. Det krävs inte en massa... att det ska gå långa vägar för att beslut ska tas och en massa åsikter i det. Det kan ske direkt, nästan. Om man tar Röda Korset⁵, så finns det på fler ställen än i Sverige. Då kan man göra skillnad direkt istället för att det ska gå långa vägar... Innan det tas ställning.”

- Intervjuperson 1

Att politiska partier fokuserar på en slags politiskt helhet är, för intervjuperson 1, negativt. Personen menar att det är negativt med helheten och att de politiska processerna är för långsamma, vilket gräsrotsorganisationerna undviker i och med att de står utanför processerna. Ett ensidigt fokus på en enda politisk fråga är positivt i denna bemärkelse eftersom att skeendet 'mot förändring' blir till synes mer direkt och slagkraftig utan de politiska processerna. Det kan också vara ett uttryck för personens relativt höga skepticism och låga tilltro till politiker och politik, vilket Loader, Vromen & Xenos (2014) menar leder till att vissa unga väljare kan ersätta politiken mot gräsrotsorganisationer. I sin tidigare uttryckta skepticism och missnöje gentemot politiska processer (och politiker) tillskriver Intervjuperson 1 en starkare tilltro till gräsrotsorganisationens möjlighet att påverka. För denne person är det positivt att organisationerna inte omfattas av samma politiska processer som partierna i Sveriges Riksdag. Detta då processen att kunna bidra med "direkt hjälp" upplevs väsentligt snabbare än i partipolitiken, vilket återigen påvisar personens missnöje. Att personen attribuerar gräsrotsorganisationer som direkta och hjälpande kan vara det som Dalton (2008) beskriver som ett slags solidaritetsbehov för personen att "kunna delta och påverka besluten" (ibid., 2008) i det som personen håller kärt. Paradoxalt nog kan detta visa på att Intervjuperson 1 - trots sitt missnöje och skepticism mot politiken - att personen har ett politiskt engagemang och en politisk vilja som är högre än det som tillskrivits denne i Tabell 1. Unge väljare tenderar att leta efter snabbare politiska processer än vad som vanligtvis erbjuds (Dalton, 2008; Pitti, 2018), i detta fall en slags omedelbarhet som gräsrotsorganisationerna erbjuder, som för vissa unga väljare lockar mer. Att då vara skeptisk till de "långa vägarna" (Intervjuperson 1) kan å ena

⁵ Röda Korset är världens främsta katastroforganisation (<https://www.redcross.se>). Svenska Röda Korset är en självutnämnd gräsrotsorganisation med 30 000 frivilliga personer (Effektrapport 2016, s. 28).

sidan visa på ett missnöje mot de bakomliggande processerna som partipolitiken måste genomgå, å andra sidan kan det visa på frustration och en vilja av att kunna påverka den politiska dagordningen för att nå resultat i snabbare takt.

En annan intervjuperson med lågt politiskt engagemang uttryckte sig på ett annat sätt. Denne person har inte varit engagerad i en gräsrotsorganisation och är inte heller socialt (eller politiskt) engagerad på en nämnvärd nivå. En jämförelse mellan den förstnämnda intervjupersonen visar en tämligen stor skillnad personernas relationer till gräsrotsorganisationer:

”Det blir ofta två sidor och jag kan inte riktigt sympatisera med det, även fast det dom står för är en bra sak som jag inte har något emot. Oftast är det ju fina saker, men börjar man hacka på de som inte är det, då är det inte lika professionellt som det kan vara. (Tyst i tre sekunder) Sen sånt som [...] mänskliga rättigheter - hur kan man vara emot det? Men jag engagerar mig inte. Jag ser mig inte som en 'sån människa' som engagerar mig. Min bild av 'såna människor' är att de är väldigt radikala.”

- Intervjuperson 5

Intervjuperson 5 menar, till skillnad från Intervjuperson 1, att gräsrotsorganisationerna snarare verkar polarisera frågor, skapa konflikter, än ”direkt” hjälp. Konflikterna här baserar sig på själva åsikterna som medlemmarna står bakom: antingen så är man med eller emot sakfrågan. En intressant koppling som undersöks härnäst är huruvida konflikten som Intervjuperson 5 nämner snarare kan ses som det okonventionella engagemang som den politiska misstron - det Intervjuperson 1 manifesterar - kan skapa.

Många unga medlemmar i gräsrotsorganisationer verkar ha substituerat konventionella politiska engagemang (t.ex. politiska partier, fackförbund m.m.) mot det flytande, okonventionella politiska engagemanget (Pitti, 2018). I och med detta har det skett en viss förflyttning också i gräsrotternas tillvägagångssätt att bemöta de politiska institutionerna och processerna som de står i kontrast mot. Förflyttningen som tidigare förklarades som en slags revolt mot politiska institutionerna och processerna, numera istället en konkurrent emot dem (ibid., 2018). Konkurrensen, snarare än revolten, uttrycks exempelvis genom gräsrotsorganisationernas anammande av samma politiska språk som sina motståndare

använder samt att de följer demokratiska spelregler i samhället med auktoriserade demonstrationer, vilket leder till färre polisiära konflikter och mindre kontroverser (ibid., 2018).

Konflikten som Intervjuperson 5 påpekar verkar hänvisas tillbaka till dennes resonemang om att människorna är radikala. En gräsrotsorganisation styrs av sina medlemmar, därmed blir också organisationen radikal enligt personens logik. Medlemmarnas radikala åsikter som Intervjuperson 5 nämner kan vara ett uttryck för just deras okonventionella engagemang och deras antagonistiska relation till politiken som motståndare. Huruvida gräsrotsorganisationerna är radikala, okonventionella, nyttiga eller skadliga för politiken tillika debattklimatet låter vi gemene man avgöra själv. I detta segment har båda sidorna av myntet belysts; den första sidan har lyst på gräsrotsorganisationernas potentiellt snabbare natur då de också står utanför de processerna som partipolitiken måste genomgå, den andra sidan har lyst på gräsrotternas eventuellt konfliktbaserade och radikala kontrast mot det konventionella politiska engagemanget.

5.3.2 Intermediärt politiskt engagemang

Ingen intervjuperson i det intermediära segmentet har tidigare varit engagerad i en gräsrotsorganisation, inte heller är de engagerade inom någon social rörelse i dagsläget. Det skiljer sig mot föregående segment att ingen av de intervjuade inom denna grupp engagerat sig i en social rörelse eller gräsrotsorganisation förut. De intervjuade personer som tillhörde detta segment resonerar snarlikt som den person från föregående segment som inte heller hade engagerat sig i en social rörelse.

”Det finns ju dom där personerna som står och demonstrerar varenda dag och ställer till med bråk då och då och det kan jag bli tokig på. Det är väl snarare det jag... associerar till socialt engagemang. Aktivister typ. [...] Jag har inte mycket för aktivister. Alltså, det är ju klart man bryr sig om miljö och att folk ska ha det bra, men det är ju inget jag aktivt jobbar för så. Sen är det ju klart att man gör det man kan för att göra sitt i miljöfrågan och andra frågor, men som sagt så är engagemanget för mig inte alls lockande.”

- Intervjuperson 2

”Jag försöker göra mer medvetna val själv istället. [...] De har ju bara fokus på en fråga liksom, så dom vet bättre var dom står i just den frågan. [...] Alla frågor är ju egentligen viktiga.”

- Intervjuperson 3

Båda personer nuddar vid är att de väljer att engagera sig i kraft av privatperson i exempelvis miljöfrågorna, och manifesterar inte sitt engagemang via en organisation. Sett till Esser & de Vreese (2007) definition av vad som utmärker politiskt engagemang så är *valdeltagande* en vattendelare för vad som utmärker politiskt engagemang eller inte. Däremot går det att argumentera för att personen som har ett socialt engagemang i segmentet lågt politiskt engagemang uppvisar ett högre övergripande politiskt engagemang än personerna i det intermediära segmentet, om man skulle bortse från Esser & de Vreese viktigaste kriterium. Personerna i det intermediära segmentet har förvisso deltagit i alla val de kunnat, vilket förklaras till vad Dalton (2008) kallar för en plikttrogen medborgare (*dutiful citizen*). I kontrast till det okonventionella politiska engagemanget, som intervjuperson 1 uppvisade, är idén om den plikttrogna medborgaren mer förknippad med Esser & de Vreese (2007) kriterier för vad som är ett politiskt engagemang. Deras kriterier förknippas snarare till vad som liknar partipolitiskt engagemang, som också är en mer konventionell form (Pitti, 2018). Unga väljare som identifierar sig vid Daltons (2008) medborgerliga plikt är mer konventionellt lagda, och blir avskräckta av de okonventionella tillvägagångssätten som gräsrotsorganisationer använder sig av, i form av protester och uppror (Dalton, 2008). Mycket krasst kan man hävda att den plikttrogna medborgaren är en person som har skyldigheter och rättigheter gentemot staten (*ibid.*, 2008)

Det som vi försöker belysa ovan - trots Intervjuperson 2 och 3 till synes skeptiska inställning mot gräsrotsorganisationernas politiska uttryck - är att deras syn på vad politiskt engagemang är verkar ta sitt avstamp i en mer konventionell syn på hur man bör agera och gå tillväga för förändring. Intervjuperson 3 nämner att de *bara* har fokus i en fråga och att *alla* frågor är viktiga, och att gräsrotsorganisationerna därmed särskiljer sig från de politiska partierna. Personen förklarar att partipolitiken erbjuder en helhet som gräsrotsorganisationerna misslyckas med att erbjuda.

Vad beträffar det som Intervjuperson 2 beskriver gräsrotsorganisationernas medlemmar som, att de är aktivister, påminner om det som intervjuperson 5 beskrev som radikala åsikter. De

negativa attributen som de båda personerna använder för att beskriva medlemmarna är anmärkningsvärda. De okonventionella tillvägagångssätten som används av gräsrotsorganisationerna och dess medlemmar troligen är baserat på intervjupersonernas tidigare sammandrabbning med dem. Denna attityd gentemot gräsrotsorganisationer kan också ha sitt ursprung från den bild som media målar upp av dessa typer av organisationer i allmänhet. Pitti (2018) menar att sådana okonventionella metoder för att uppnå förändring, som t.ex. demonstrationer och protester, ofta svartmålas i media som stereotypt våldsamma aktioner, vilket idag sprider sig i hög hastighet och kan potentiellt skapa en felaktig bild av organisationerna.

Huruvida intervjupersonernas beskrivningar av radikala aktivister härstammar från personliga erfarenheter eller genom någon slags medial svartmålning framkommer inte i intervjuerna. Således vill vi inte antyda varken det ena eller det andra, men det bör poängteras att ingendera av personerna engagerat sig i en social rörelse eller en gräsrotsorganisation och deras omdöme kan ifrågasättas. Då gräsrotsorganisationerna nu för tiden existerar och sprider sig lokalt och regionalt såväl som globalt (Hernandez, 2018; Loader, Vromen & Xenos, 2014) bidrar deras okonventionella metoder till medieexponering. Svartmålning i media eller inte, detta kan bidra till ytterligare spridning på en global arena - vilket skulle ge, en för gräsrotsorganisationerna, positiv effekt. Konsekvenserna som det kan innebära för en gräsrotsorganisations legitimitet och trovärdighet tål att undersökas ytterligare och mer extensivt än vad som undersökts hitintills.

5.3.3 Högt politiskt engagemang

I detta segment inkluderas de intervjupersoner som har (eller har haft) ett konventionellt politiskt engagemang, alltså de som har ett medlemskap inom ett kommunalt, regionalt eller nationellt politiskt parti. Detta segment skiljer sig avsevärt mot tidigare, främst genom deras nuvarande förhållningssätt till ett socialt engagemang. Intervjupersonernas partipolitiska engagemang handlar mer om ”den större helheten” som vi i tidigare segment berört, och därmed skiljer sig det engagemanget mot det sociala engagemanget som behandlar färre politiska frågor. Vid frågan om intervjupersonerna har ett socialt engagemang utöver politiken lyder svaren så här:

“Nej det har jag inte. Jag hinner inte det.”

- Intervjuperson 7

“Nej det är väl samhällsutvecklingen generellt, som jag ser. Jag har ju ingen direkt fråga som jag driver, till exempel som Amnesty eller så.”

- Intervjuperson 4

Svaren som de båda intervjupersonerna återger visar på skillnaden mellan vad ett politiskt och ett socialt engagemang innebär, vilket stämmer överens med Daltons (2008) distinktion mellan den plikttrogna medborgaren och den socialt engagerade medborgaren, konventionellt respektive okonventionellt engagemang. Intervjupersonernas höga nivåer av politiska engagemang faller just in under den förstnämnda distinktionen. Det handlar snarare om att kunna påverka demokratiskt; valdeltagande, kontakt med politiska personer och andra ”rumsrena” aktiviteter (Norris, 2003), som kan skilja sig från de aktiviteter som sociala rörelser och gräsrotsorganisationer ägnar sig åt, t.ex. protester. Men om protesterna som präglar det okonventionella engagemanget följer demokratiska riktlinjer och är fredliga: bör inte de också falla under konventionellt och demokratiskt engagemang? Norris (2003) är inne på samma linje och menar att protester och demonstrationer inte längre syns radikala, utan snarare normala. Återigen uppstår komplikationer var skiljelinjen bör dras för vad som räknas som konventionellt och okonventionellt engagemang.

Intervjupersonerna i detta segments förhållande till sociala rörelser är, till vår vetskap, nästintill obefintligt. Intervjuperson 7 beskriver det kort och rakt: det hinns helt enkelt inte med. Rimligen beror detta på att det partipolitiska åtagande som personen har är tidskrävande, men det utesluter inte att personen kan driva sitt sociala engagemang inom ramen för sitt nuvarande politiska åtagande. Om det är ett medvetet val är omöjligt att utläsa, men vår tolkning blir att personen aktivt utesluter det ena till förmån för det andra - politiken framför ett socialt engagemang. En politisk helhet framför specifika frågor. Det är något som Intervjuperson 4 instämmer i.

Det som skiljer segmenten åt kan visa att det finns ett slags förhållande mellan politiskt (konventionellt) engagemang och socialt (okonventionellt) engagemang. I 5.3.1 fann vi att de som är mest skeptiska till politiska processer och institutioner var också de som delvis visade på en hög nivå av socialt engagemang. I 5.3.2 var personerna varken nämnvärt politiskt engagerade eller socialt engagerade, ändå påpekade personerna att de försöker engagera sig i

kraft av privatpersoner istället, i både politiska- och sociala frågor. I detta segment, **5.3.3**, visar vi att personerna som de facto är medlemmar i politiska partier är också de som (bortsett från politiska frågor som de är en del av) visar på lägst nivåer av socialt engagemang, både genom gräsrotsorganisationer men också i enhet av privatperson. Studien i det här fallet visar på att det finns ett förhållande mellan lågt politiskt engagemang och högt socialt engagemang, och vice versa. Studiens omfattning kan som bäst väcka en idé om att det finns ett sådant förhållande och uppmuntrar till långt mer omfattande studier på området innan ett definitivt samband kan ges.

Vad som också visats i studien är komplikationen mellan politiskt- och socialt engagemang, tillika konventionellt- och okonventionellt engagemang (se exv. Pitti, 2018; Norris, 2003; Dalton, 2008). Torde inte lagliga demonstrationer och protester, som historiskt ansetts radikalt och något som tillhör sociala rörelser, idag räknas som högst demokratiska och rumsrena? Torde inte det i så fall visa på ett politiskt engagemang hos medborgaren som är högt, och visa på ett lands välmående demokrati där folket får ge uttryck för sin politiska vilja och sitt behov av att höras?

6. Diskussion

I detta avsnitt kommer vi att redogöra för och diskutera de resultat som studien påvisats och med det besvara uppsatsens frågeställningar om hur de tre identifierade forskningsområdena inverkar på de unga akademikernas politiska engagemang och hur sambandet mellan socialt engagemang och politiskt engagemang ter sig. Slutligen kommer våra förslag till vidare forskning inom respektive forskningsområde.

I studien har vi initialt undersökt hur unga akademiska väljares politiska engagemang uttryckts och påverkas. För att examinera detta har vi använt tre forskningsområden: valdeltagande, personifiering av politik samt och gräsrotsorganisationer. Hur dessa forskningsområden har påverkat de unga akademikernas politiska engagemang är svårt att besvara utan att skriva dem var för sig.

Vi vet att unga väljare är generellt sett underrepresenterade i valdeltagandet men i Sverige är valdeltagandet relativt starkt. Det gäller även i Europaparlamentsvalet om man jämför med andra länder inom EU. Även om svenskarnas valdeltagande är högt och ökar, hur resonerar intervjupersonerna som inte gör det? Intervjupersonerna som uppvisade lägst nivå av politiskt engagemang (genom att säga att de inte ska rösta) blev av mest intresse kring analysen av valdeltagande. I de fall där intervjupersonerna uppvisade lågt politiskt engagemang ser vi att personerna har en högre missnöjdhet gentemot politiker och politiska processer. Det kan vara så att personerna i fråga befinner sig i ett annat skede av den politiska livscykeln eller att deras särintressen helt enkelt inte speglar sig i politiken som förs. Oavsett vilket verkar det som att de politiska representanterna inte tillgodoser personernas behov. Om politik handlar om delaktighet och representation innebär det att väljarnas delaktighet bör speglas i politikernas representation. I studiens fall belyses ett förhållande mellan dessa två; ingen delaktighet, ingen representation - ingen representation, ingen delaktighet. I likhet med hönan eller ägget lämnar vi ordningen osagd.

Vad som upptäcktes i forskningsområdet personifiering av politik var att när intervjupersonerna motiverade sina åsikter om vissa politiker eller politiska frågor kunde det kopplas, och delvis härledas, till deras politiska och personliga preferenser i tidigare utlåtanden från intervjun. Det

instämmer med den tidigare forskningen om att väljarnas partitillhörighet och politikernas personlighet spelar en avgörande roll. Detta kan komma att bli viktigt att uppmärksamma eftersom att unga rör sig mycket på sociala medier där politiker nu börjar vistas i egenskap som politiker och privatperson mer frekvent. Dessvärre var det empiriska materialet för tunt inom detta forskningsområde. Studien var alldeles för begränsad för att ge kvalitativa svar på hur väljarna påverkas av en politiker som rör sig i de digitala miljöerna. Däremot fann vi att några av intervjupersonerna påpekar att de befinner sig i en "bubbla" som förstärks av digitaliseringen. Att denna "bubbla" som de befinner sig i som florerar samma åsikter och värderingar som ens vänner och likasinnade delar kan vara skadlig. De människor som tog upp detta uppgav en känsla av oro gentemot "bubblan" men accepterar att den existerar. Medvetenheten om "bubblan" som dessa individer påpekade gav dem en extra motivation till att läsa på mer om meningsmotståndare för att få en mer nyanserad bild av debatten. Denna insikt kan komma att bli viktig i framtiden: att göra sig medveten om i samhället som stort för att undvika att grupper eller individer hamnar i en alltför ensidig bild av sin omvärld. Digitaliseringens möjligheter till informationstillgänglighet och på så vis nyanserat lärande är något positivt, men det finns också negativa implikationer, som vi har belyst i vår analys.

Gällande socialt engagemang och gräsrotsorganisationer visar studien på samspelet mellan politiskt engagemang och socialt engagemang, och de komplikationer som finns med att försöka definiera båda och i förhållande till varandra. Under valdeltagande förklarades personer med "lågt politiskt engagemang" som de personer som inte är politiskt aktiva i någon utsträckning. Snarare påvisades det att intervjupersonen som till synes är mest politiskt fränkopplad är den som istället uppvisar den högsta graden av socialt engagemang. Att just valdeltagande är en indikator på politiskt engagemang blir problematiskt i detta fall. Intervjupersonen manifesterar ett politiskt engagemang - fast på ett annorlunda sätt. Vad som anses som ett okonventionellt och socialt engagemang distanseras från ett konventionellt och politiskt engagemang. Samtidigt förhåller sig gräsrotsorganisationer, med dess relativt okonventionella uppvisande av engagemang, till samma demokratiska spelregler som det partipolitiskt konventionella engagemanget. Studien visar på att gränsen mellan vad som skiljer ett politiskt engagemang mot ett socialt engagemang är diffust, men att det samtidigt finns ett samspel mellan dem. Den fundamentala skillnaden som drar den gränsen är benägenheten att delta i val, vilket kan innebära långsiktiga demokratiska implikationer, men att det likväl visar på demokratiskt välmående och engagerade medborgare.

6.1 Vidare forskning

Studien hade vidare kunnat utforskas med ett bredare urval av intervjupersoner som inte är begränsade till en viss geografisk närhet. Det hade även varit fördelaktigt att intervjua enbart förstagångsväljare för att ställa i kontrast mot något äldre intervjupersoner som erfårit ytterligare några valtider. Studiens metodval att använda sig av en intervju skiljer sig mot den tidigare forskningens kvantitativa angreppssätt, och det finns värde i att kombinera både intervjuer och förslagsvis enkäter för att erhålla en fördjupad bild över unga väljares politiska engagemang. Det hade även varit intressant att undersöka om och hur deras politiska engagemang förändrats i förhållande till att samhället digitaliserats i en historisk jämförelse där samhällets utveckling syns mer tydligt. Sverige har, tidigare påpekats, ett högt valdeltagande i Europaparlamentsvalet i jämförelse med andra länder i EU. Det indikerar på att en studie som denna skulle vara intressant att utföra i länder med ett betydligt lägre valdeltagande än Sverige. Gällande urvalet som studien gjort ser vi även fördelar med att koncentrera gruppen ytterligare, genom att exempelvis inrikta sig mot en viss typ av demografi eller social status.

Genom studiens insikter och upptäckter finns det skäl för bredare undersökningar innan definitiva svar kan ges. Några exempel för respektive forskningsområde:

- Inom avsnittet personifiering av politik ser vi ett särskilt stort behov av att beakta fler aspekter än de som belysts i studien, t.ex. psykologiska faktorer som partiledarna anspelar på.
- Inom avsnittet valdeltagande bör man ta större hänsyn till hur sociala- och socio-ekonomiska faktorer påverkar benägenheten till att rösta eller inte.
- Inom avsnittet socialt engagemang och gräsrotsorganisationer är det fördelaktigt att inte generalisera de olika engagemangen, som studien gjort sig skyldig till. Att exempelvis fördjupa sig i en viss typ av organisation som personer manifesterar sitt engagemang i hade preciserat förhållandet mellan politiskt engagemang och socialt engagemang ytterligare.

Denna uppsats går inte in på djupet över vad som får en person att sympatisera med en viss politiker eller viss politik. Exempelvis socioekonomiska faktorer, uppväxt, arv och miljö, eller föräldrars påverkan är avvikande och kan inte förklaras i denna studie. Vi ser även ett behov av en fördjupning i vad som egentligen motiverar de unga väljarna till att rösta. Beror det helt och hållet på en större utsträckning av medieexponering, psykologiska faktorer, sociala aspekter eller beror framgången på en mängd av allsköns faktorer? I vilken utsträckning spelar partiledarens personlighet eller väljarnas partitillhörighet roll i hur framgångsrik denne är?

Personifiering av politik är för komplext att reducera ned till endast en handfull sidor. Vi har försökt, utifrån intervjupersonernas verklighet, att förklara vissa områden av forskningsfälten för att förklara de unga akademikernas valdeltagande. Vi uppmuntrar därför vidare forskning med en djupdykning inom varje respektive område än vad vi har åstadkommit.

7. Referenslista

Altheide, D. (2004). Media Logic and Political Communication. *Political Communication*, 21:293–296. Taylor & Francis.

Bensinupproret 2.0. (2019). <https://www.bensinupproret.se>. 2019. (Hämtad 2019-04-28).

Biezen, I., Mair, P. & Poguntke, T. (2011). Going, going,...gone? The decline of party membership in contemporary Europe. *European Journal of Political Research*, 51(1), 24-56. <https://doi.org/10.1111/j.1475-6765.2011.01995.x>

Boomgaarden, H.G. & De Vreese, C.H. (2016). Do European elections create a European public sphere? I van der Brug, W & De Vreese, C.H. (eds) *(Un)intended Consequences of European Parliamentary Elections*, Oxford: Oxford University Press, 19–35.

Brettschneider, F. & Gabriel, O. (2002). The nonpersonalization of voting behaviour in Germany. I King A (ed.) *Leaders' Personalities and the Outcomes of Democratic Elections*. Oxford: Oxford University Press, 127–157.

Bryman, A. (1997). *Kvantitet och kvalitet i samhällsvetenskaplig forskning*. Lund: Studentlitteratur.

Bryman, A. (2008). *Samhällsvetenskapliga metoder*. 3:e uppl. Oxford: Oxford University Press.

Chadwick, A. (2017). *The Hybrid Media Systems: Politics and Power*. Oxford: Oxford Scholarship Online. DOI: 10.1093/oso/9780190696726.001.0001

Cialdini, R. (2000). *Influence Science and Practice*. (4th edition). Allyn & Bacon A Pearson Education. ISBN 0-321-01147-3

Dalton, R. J. (2008). Citizenship Norms and the Expansion of Political Participation. *POLITICAL STUDIES*, 56, 76–98. doi: 10.1111/j.1467-9248.2007.00718.x

Dimnitrova, D. , Shehata, A. , Strömbäck, J. & Nord, L. (2011). The Effects of Digital Media on Political Knowledge and Participation in Election Campaigns: Evidence from Panel Data. Paper presented at the International Communication Association.

Eksell, J. & Thelander, Å. (red.). (2014). *Kvalitativa metoder i strategisk kommunikation*. Lund: Studentlitteratur.

Eliasoph N. & Lichterman, P. (2014). Civic action. *American Journal of Sociology*, 120(3), 798–863. <https://doi-org.ludwig.lub.lu.se/10.1086/679189>.

Enli, G. S., & Skogerbø, E. (2013). Personalized Campaigns in Party-Centered Politics: Twitter and Facebook as arenas for political communication. *Information, Communication & Society*, 16(5), 757-774.

Esser, F. & De Vreese, C.H. (2007). Comparing Young Voters' Political Engagement in the United States and Europe. *American Behavioral Scientist*, 50(9). Sagepub: SAGE Journals. <https://doi.org/10.1177/0002764207299364>

Europaparlamentet. (2019). *European Elections*. <http://www.europarl.europa.eu/at-your-service/en/be-heard/elections> (Hämtad 2019-04-11).

Europaparlamentet. (2014). *Valdeltagande 2014*. <http://www.europarl.europa.eu/elections2014-results/sv/turnout.html> (Hämtad 2019-04-11).

Europaparlamentet. (2015). *Spitzenkandidaten, the story of what made last year's European elections different*. Senast uppdaterad 28 maj 2015. <http://www.europarl.europa.eu/news/en/headlines/eu-affairs/20150526STO59409/spitzenkandidaten-the-story-of-what-made-last-year-s-ep-elections-different> (Hämtad 2019-04-12).

Fieldhouse, E., Tranmer, M. & Russell, A. (2007). Something about young people or something about elections? Electoral participation of young people in Europe: Evidence from a multilevel analysis of the European Social Survey. *European Journal of Political Research*, 46(6), 797-822. <https://doi.org/10.1111/j.1475-6765.2007.00713.x>

Gattermann, K. & De Vreese, C.H. (2017). The role of candidate evaluations in the 2014 European Parliament elections: Toward the personalization of voting behaviour? *European Union Politics*, 18(3). <https://doi.org/10.1177/1465116517704519>

Gattermann, K. (2017). Mediated personalization of European Union Politics: Explaining patterns in broadsheet coverage, 1992–2016. *Paper prepared for the ECREA Journalism Studies Conference, Odense, 23–24 March 2017.*

Gschwend, T & Zittel, T. (2015). Do constituency candidates matter in German Federal Elections? The personal vote as an interactive process. *Electoral Studies*, 39: 338–349.

Hall, W., Tinati, R. & Jennings, W. (2018). From Brexit to Trump: Social Media’s Role in Democracy. *Computer*. 51(1):18-27. DOI: [10.1109/MC.2018.1151005](https://doi.org/10.1109/MC.2018.1151005).

Hernandez, A. (2018). Another Worldview is Possible: Grassroots Social Movements and the ‘Great Work’. *JSRNC*, 12.2: 147-171. <http://doi.org/10.1558/jsrnc.31758>

Hobolt, S.B, Schmitt, H. & Popa, A.S. (2014). “Spitzenkandidaten” in the 2014 European Parliament Election: Does Campaign Personalization Increase the Propensity to Turn Out? ECPR General Conference Scotland. <https://ecpr.eu/Filestore/PaperProposal/3e1376e3-f124-4ec9-b604-076fef900f9f.pdf>

Hobolt, S.B & Tilley, J. (2014). *Blaming Europe? Responsibility without Accountability in the European Union*. Oxford: Oxford University Press.

Holt, K., Shehata, A., Strömbäck, J. & Ljungberg, E. (2013). Age and the effects of news media attention and social media use on political interest and participation: Do social media function as leveller? *European Journal of Communication*, 28(1).
<https://doi.org/10.1177/0267323112465369>

International Institute for Democracy and Electoral Assistance. (2016). *Voter Turnout Trends Around the World*. Publicerad 31 december 2016. Skriven av Abdurashid Solijonov. (Hämtad 2019-04-11).

Internetstiftelsen. (2018). *Svenskarna och Internet 2018*.
https://internetstiftelsen.se/docs/Svenskarna_och_internet_2018.pdf (2019-04-14).

- Kvale, S. & Brinkmann, S. (2009). *Den kvalitativa forskningsintervjun*. 2:a uppl. Lund: Studentlitteratur.
- Kvale, S. & Brinkmann, S. (2014). *Den kvalitativa forskningsintervjun*. 3:e uppl. Lund: Studentlitteratur.
- Lee, M., Ramus, T. & Vaccaro, A. (2018). From Protest to Product: Strategic Frame Brokage in a Commercial Social Movement. *Academy of Management Journal*, 61(6), 2130-2158. DOI: 10.5465/amj.2016.0223
- Loader, B. D., Vromen, A. & Xenos, M.A. (2014). The networked young citizen: social media, political participation and civic engagement. *Information, Communication & Society*, 17 (2):143–50. <https://doi-org.ludwig.lub.lu.se/10.1080/1369118X.2013.871571>.
- Lozano, A. A. (2017). Knowledge co-production with social movement networks. Redefining grassroots politics, rethinking research. *Social Movement Studies*, 17(4):451-463. <https://doi.org/10.1080/14742837.2018.1457521>
- Macron, Emmanuel. (2019). För en förnyelse av Europa. *Dagens Nyheter*. 4 mars. <https://www.dn.se/debatt/for-en-fornyelse-av-europa/>. (Hämtad 2019-04-10).
- Maier, M., Strömbäck, J. & Lee Kaid, L. (2011). *Political Communication in European Parliamentary Elections*. Farnham: Ashgate.
- McCarthy, J. D. & Zald, M. N. (1977). Resource mobilization and social movements: A partial theory. *American Journal of Sociology*, 6: 1212–1241.
- Merriam, S.B. (1994). *Fallstudien som forskningsmetod*. Lund: Studentlitteratur.
- Mossberger, K. (2009). Toward digital citizenship: Addressing inequality in the information age. I Chadwick, A & Howard, P.N. (eds) *The Routledge Handbook of Internet Politics*.
- Newton, N. (2010). *The use of semi-structured interviews in qualitative research: strengths and weaknesses*. University of Bristol. Hämtad online på: http://www.academia.edu/1561689/The_use_of_semi-structured_interviews_in_qualitative_research_strengths_and_weaknesses (Hämtad 2019-04-11).

Norris, P. (2003). Young people and political activism: from the politics of loyalties to the politics of choice? *Keynote at the Council of Europe's Symposium on Young People and Activism*. Strasbourg, 27–28 November.

Olsson, L. (2019). Mätning: Klimat viktigaste EU-frågan. *Sveriges Radio*. 9 april. <https://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=83&artikel=7194836>. (Hämtad 2019-04-10).

Phelps, E. (2004). Young Citizens and Changing Electoral Turnout, 1964–2001. *Political Quarterly*, 75(3), 238-248.

Pitti, I. (2018). Young People and Unconventional Political Engagement. In: *Youth and Unconventional Political Engagement*. Palgrave Macmillan, Cham. DOI: https://doi.org/10.1007/978-3-319-75591-5_3

Readshaw, P. (2017). *Evaluating the role of media in fostering political engagement among young people in the UK: a comparative analysis of social and legacy media coverage of political events and contribution to feelings of political empowerment*. Ph.D. thesis, Canterbury Christ Church University.

Rennstam, J. & Wästerfors, D. (2015). *Från stoff till studie: Om analysarbete i kvalitativ forskning*. Lund: Studentlitteratur.

Riksdagen. (2019). *EU-valet 2019*. Senast uppdaterad 8 maj. <https://eu.riksdagen.se/eu-valet/eu-valet-2019/#>. (Hämtad 2019-04-10).

Röda Korset. (2016). *Effektrapport 2016*. <https://www.redcross.se/globalassets/roda-korset-effektrapport-2016-final.pdf> (Hämtad 2019-04-28).

Seeber, G. & Steinbrecher, M. (2011). Inequality and turnout in Europe. *APSA 2011 Annual Meeting Paper*. Tillgängling på: <https://ssrn.com/abstract=1901620>

Selnes, A. (2019). S tappar inför EU-valet - SD kan bli störst. *Europaportalen*. 26 april. <https://www.europaportalen.se/2019/04/s-tappar-infor-eu-valet-sd-kan-bli-storst>. (Hämtad 2019-04-30).

Sloam, J. (2016). Diversity and voice: the political participation of young people in the European Union. *The British Journal of Politics and International Relations*, 18 (3):521–37. <https://doi-org.ludwig.lub.lu.se/10.1177/1369148116647176>.

Statistiska Centralbyrån. (2015). *Stora skillnader i valdeltagandet efter utbildningsnivå*. <https://www.scb.se/hitta-statistik/statistik-efter-amne/demokrati/allmanna-val/allmanna-val-valdeltagandeundersokningen/pong/statistiknyhet/allmanna-val-valdeltagandeundersokningen/> Senaste redigerad 2015-05-29. (Hämtad 2019-04-11).

Statistiska Centralbyrån. (2015). *Ökat valdeltagande bland unga och äldre*. <https://www.scb.se/hitta-statistik/statistik-efter-amne/demokrati/allmanna-val/allmanna-val-valdeltagandeundersokningen/pong/statistiknyhet/allmanna-val-valdeltagandeundersokningen2/> Senast redigerad 2015-05-30. (Hämtad 2019-04-11).

Steinbrecher, M. & Rattinger, H. (2012). Electoral Turnout at National and European Levels. I Sanders, D., Magalhaes, P. & Toka, G. *Citizens and the European Polity: Mass Attitudes Towards the European and National Politics*. Oxford: Oxford Scholarship Online.

Strömbäck, J. (2008). Four phases of mediatization: an analysis of the mediatization of politics. *International Journal of Press-Politics*, 13: 228–246.
doi:10.1177/1940161208319097

Strömbäck, J. & Nord, L. (2013). *Kampen om opinionen: politisk kommunikation under svenska valrörelser*.

Takens, J., Kleinnijenhuis, J., van Hoof, A. & Van Atteveldt, W. (2015). Party leaders in the media and voting behaviour: Priming rather than learning or projection. *Political Communication*, 32(2), 249–267.

Trost, J. (2010). *Kvalitativa intervjuer*. 4:e uppl. Lund: Studentlitteratur.

Van der Brug, W & De Vreese, C.H. (eds) *(Un)intended Consequences of European Parliamentary Elections*. Oxford: Oxford University Press.

Yang, C.C., Chen, H. & Hong, K. (2003). Visualization of large category map for Internet browsing. *Decision Support Systems*, 35, 89-102.

Winiarska-Brodowska, M. (2015). Political communication in the EU: Civic potential of new media (case study: Poland). *Central European Journal of Communication*, 8(2), 235-246.

Zald, M.N. & Ash R. (1966). Social movement organizations: Growth, decay and change. *Social Forces*, 44, 327–341.

8. Bilagor

8.1 Tabell 1, segmentering av intervjupersonerna till analysen

Lågt engagemang	Intermediärt engagemang	Högt engagemang
Intervjuperson 1	Intervjuperson 2	Intervjuperson 4
Intervjuperson 5	Intervjuperson 3	Intervjuperson 7
	Intervjuperson 6	Intervjuperson 8
	Intervjuperson 9	

8.2 Intervjuguide till de semi-strukturerade intervjuerna

1: Vad är din åsikt om det politiska läget i Sverige idag? Vad är bra/mindre bra?

1b: Vad är din åsikt om politiker i största allmänhet? Vilka adjektiv skulle du tillskriva politiker som generell grupp?

1c: Vad, enligt dig, gör en politiker bättre respektive sämre? Är det deras åsikter, deras personlighetsdrag, deras partifärg?

1d: Följer du någon politiker eller ett politiskt parti på sociala medier?

→ Följer du någon europaparlamentariker?

1e: Har du någon gång sett en politiker lägga upp ett inlägg eller dela med sig av någonting på sociala medier? Kommer du ihåg vad inlägget var för något?

1f: Brukar du ofta se politiker uttrycka sina åsikter som privatpersoner jämfört politiska partier på sociala medier?

2: Har du röstat i alla val som du kunnat rösta i (riksdags+EU)? Varför/varför inte?

2b: Hur många gånger har du röstat?

2c: Vad är det som har påverkat dig att du röstat/inte röstat?

2d: Hur mycket information om det partiet du röstar på kollade du upp innan du gjorde ditt val? Hur pass trovärdiga och ärliga tror du ditt parti är?

3: Har du röstat på samma parti i alla val? Vad är det som har gjort att du röstat på samma/bytt parti?

3b: Anser du att det här partiet representerar vem du är?

→ Röstar du på partiet för att det är de som representerar dig bäst av alla partier?

3c: Hur mycket vet du om partierna? Hur god skulle du säga att din partipolitiska kunskap är?

4: Har du några sociala engagemang (t.ex. veganism, Djurens Rätt, UNHCR, feminism) som du tycker särskilt mycket om? Vad hade fått dig att engagera dig i någon av dessa organisationer? Är du engagerad i någon social rörelse?

4b: Hade du hellre engagerat dig i ett politiskt parti med dessa ståndpunkter eller en social organisation som har dessa ståndpunkter? Motivera ditt val.

4c **Om engagemang finns:** Varför tror du att dessa organisationer lockar dig mer än ett politiskt parti? Vad är attraktivt med dem?

4e: Hur många politiska frågor är du engagerad i/intresserar dig främst? Vilka är dessa?

5: Vad är din åsikt om EU?

5b: Vad tycker du fungerar bra i EU?

5c: Hur tycker du att EU kan förbättras?

5d: Vad, enligt dig, gör att folk ställer sig positivt/negativt till EU?

5e: Hur har ditt engagemang inför Europaparlamentsvalet sett ut nu? På en skala 1-10, hur mycket information om valet har du kollat upp?

5f: Vet du när Europaparlamentsvalet är i Sverige? -Hur visste du det?

6: Tänk dig att det är val snart - Var vänder du dig för information om ett visst parti eller en fråga?

-Vet du var du ska vända dig för att få svar på din fråga?

6b: Läser du dagstidningar?

6c: Hur skulle politiker kunna nå ut till just dig? Vilken information och på vilket sätt skulle du vilja ha det?

6d: Tittar du på partiledardebatter?

6e: Var eller vilka plattformar inhämtar du din politiska information ifrån?

---> Anser du att informationen du får därifrån är trovärdig och lärorik?

6f: Vilken medieplattform använder du dig av för att få svar på det du inte vet i valtider?